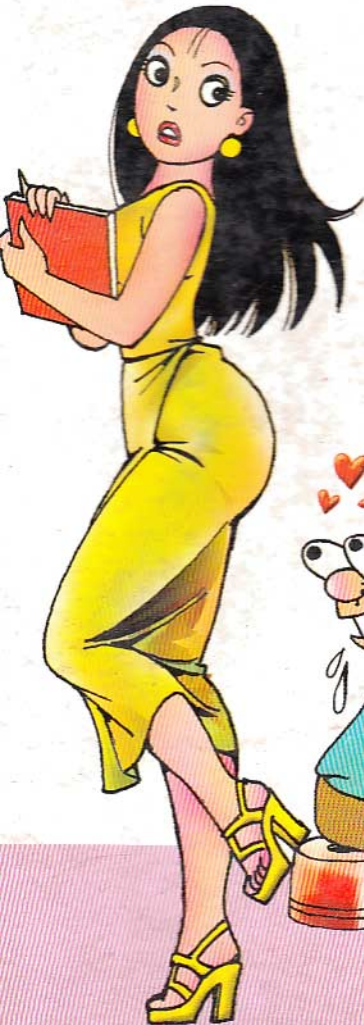
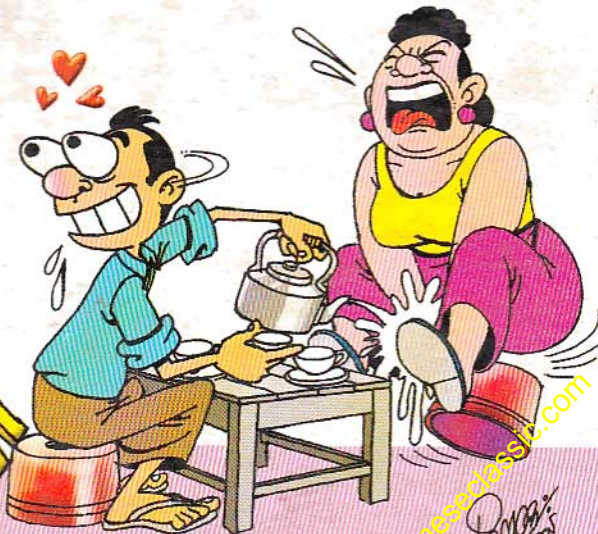

စိန်ငှက်ရုံး

အချစ်ဟာသ
ဟာသအချစ်များ

BURMESE
CLASSIC
COMICS

ဒို့တဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုဖွဲ့ကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုဖွဲ့ကွဲရေး	ဒို့အရေး
အဖွဲ့အပြားအာသာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အစိုးရဖြစ်တည်မှုများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို ရောင့်သွက်ရိုက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ရယူနိုင်ကြ။
 နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ဖြစ်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံသား ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်စေ၊ လာရေး
- ဖြစ်စေ၊ လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး
 စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်
- နိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်စေ၊ လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ မိတ်စေ၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ထည့်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး
 လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်
- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တဖြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဝေဘုရင့်ဖြင့်မားရေး

မိန့်ငှက်ရိုး

အချစ်ဟာသ

ဟာသအချစ်များ

မြတ်ပန်းရတနာ

စာအုပ်တိုက်

- စာစုခွင့်ပြုချက်အမှတ် * ၅၀၀၁၈၇၀၆၀၂
- ဇာတ်နာမံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် * ၅၀၀၂၉၂၀
- ပထမအကြိမ် * ၂၀၀၆ - ဇူလိုင်၊ မေလ
- အုပ်စု * ၁၀၀၀
- အုပ်စုနံပါတ် * ကိုရွှေထူး
- ကွန်ပျူတာစာစီ * Wizard

ထုတ်စေသူ

ဦးခင်မောင်ဦး (မြ - ၀၄၀၇၃)

၄၇၃ (က)၊ နီလာ (၆)လမ်း၊ (ဂ) ရပ်ကွက်၊

မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အုပ်စုနှင့် အတွင်းစာပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မြင့်သိန်း (မြ - ၀၆၃၆၄)

အင်ကြင်းမြိုင် ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၄၇၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး * ၂၀၀၀

၁။ ဒီဇေ့မိုးမရွာပါ	၉
၂။ မမြင်ချင်လည်းရပါတယ်	၁၁
၃။ ဟုတ်ပါ	၁၃
၄။ အရင်ပြေပါ	၁၄
၅။ အချစ်စစ်ဆိုတာ	၁၅
၆။ မစဉ်းစားနဲ့လေ	၁၆
၇။ လိုသေးလို့လား	၁၇
၈။ မေတ္တာပျက်	၁၈
၉။ လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါ	၁၉
၁၀။ ဝေးလေကောင်းလေ	၂၀
၁၁။ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်	၂၁
၁၂။ အကြိုက်တစ်မျိုးစီပေါ့	၂၂
၁၃။ ထူထောင်သူကြီး ဘာလုပ်	၂၃
၁၄။ အသက်ကြီးမှယူတော့	၂၅
၁၅။ ခွင့်တောင်းနေရင်တော့	၂၆
၁၆။ ကျားနဲ့မ ဒဿန	၂၇
၁၇။ ကြောက်လို့ပါ	၂၈
၁၈။ မိန်းမသားဆိုတာ	၂၉
၁၉။ ဒါလေးများ	၃၀
၂၀။ အချစ်စစ်ဆိုတာ	၃၁
၂၁။ အကြာကွေးလို့မချစ်နဲ့	၃၂
၂၂။ ကဖိုးကြားရယ်	၃၃
၂၃။ ရှာနေလို့ပါ	၃၄
၂၄။ တန်းတူဆိုတော့	၃၅
၂၅။ ဒါကြောင့်ပါ	၃၆
၂၆။ ခေတ်သစ်ရိုမီယိုနဲ့ဂျူးလီယက်	၃၇
၂၇။ သူ့အချစ်က	၃၈
၂၈။ ချစ်ပါ	၃၉

၂၉။ မပေးလည်းနေပါ	၄၀
၃၀။ လက်ထပ်ချိန်	၄၁
၃၁။ ချစ်တတ်ပုံတဲ့	၄၂
၃၂။ စကားပြောင်းပြောပါလား	၄၃
၃၃။ ကိုယ့်အကြိုက်နဲ့ကိုယ်	၄၄
၃၄။ ဒိုင်ယာရီထဲမှာ	၄၅
၃၅။ စက်သေနတ်နှင့်မြားနတ်မောင်	၄၆
၃၆။ သူ့အမြင်က	၄၇
၃၇။ ချစ်လွန်းလို့	၄၈
၃၈။ နီးစပ်လောက်တယ်	၄၉
၃၉။ နေရာမှားသွားပြီ	၅၀
၄၀။ သူ့နောက်ဆုံးနယ်မြေ	၅၁
၄၁။ ကျွန်မတုန်းကလည်း	၅၂
၄၂။ သတိရပုံက	၅၃
၄၃။ မိန်းမဟုတ်	၅၅
၄၄။ အချိန်တိုမှ	၅၆
၄၅။ မစောင့်ပါနဲ့	၅၈
၄၆။ ဂုဏ်သရေဆိုတာ	၆၀
၄၇။ ဖေဖေရေ	၆၂
၄၈။ ချစ်မေတ္တာဆိုတာ	၆၃
၄၉။ ဒါကြောင့်ပေါ့ကွ	၆၆
၅၀။ လက်တွေ့ကျကျ	၆၇
၅၁။ အကျင့်ပါနေလို့	၆၈
၅၂။ ခွင့်ပေးပါလား	၇၀
၅၃။ စဉ်းစားပုံက	၇၁
၅၄။ ဘာရှင်	၇၂
၅၅။ ဒါကတော့	၇၄
၅၆။ ခုမှသိလို့	၇၅
၅၇။ ကိုလူအ	၇၆
၅၈။ နေရာရွှေရအောင်	၇၇

၅၉။ ရက်စက်ပါပေ့ကွယ်	၇၈
၆၀။ မုန်းလို့	၇၉
၆၁။ ဒါကြောင့်နော်	၈၀
၆၂။ စိတ်ချ... သူငယ်ချင်း	၈၂
၆၃။ တော်ပါပေ့	၈၄
၆၄။ တော်ပါပြီ	၈၅
၆၅။ အချစ်စစ်စစ်	၈၆
၆၆။ သူ့အတွေး ကိုယ့်အတွေး	၈၇
၆၇။ စိန် သို့မဟုတ် စိမ်	၈၈
၆၈။ ပြော... ယောက်ျား... ယောက်ျား	၈၉
၆၉။ ကျွန်သေးတယ်	၉၀
၇၀။ အသက်ရှည်ဆေး	၉၂
၇၁။ မိန်းမဟုတ်	၉၃
၇၂။ အလိုရှိသည်	၉၄
၇၃။ မယူတော့ပါ	၉၅
၇၄။ ယောက်ျားဆိုတာ	၉၆
၇၅။ စမ်းသပ်၊ လေ့လာ	၉၈
၇၆။ ဒါကြောင့်ကိုး	၉၉
၇၇။ အရပ်သားရဲ့ဒုက္ခ	၁၀၀
၇၈။ ပြော... ယောက်ျား	၁၀၁
၇၉။ အလုပ်ပေးပါတဲ့	၁၀၂
၈၀။ သန်စွမ်းမှု	၁၀၃
၈၁။ ဟုတ်ပါ	၁၀၄
၈၂။ သူ့အချစ်က	၁၀၅
၈၃။ မလုပ်ပါနဲ့	၁၀၆
၈၄။ ရိုးသားပုံက	၁၀၇
၈၅။ သမီးကိုပဲယူပါရစေ	၁၀၈
၈၆။ ချန်ပီယံတွေ	၁၀၉
၈၇။ ချစ်ကာရန်	၁၁၀
၈၈။ တစ်ခါတစ်ရံတော့	၁၁၁

၈၉။	ချစ်အကြံကောင်း	၁၁၂
၉၀။	ကြံဖူးလို့	၁၁၃
၉၁။	စိတ်ညစ်လို့	၁၁၄
၉၂။	မင်းပဲဖြေလေ	၁၁၅
၉၃။	လွယ်ပါတယ်	၁၁၆
၉၄။	သစ္စာရှင်များ	၁၁၇
၉၅။	ပြန်လာခဲ့တော့မယ်	၁၁၈
၉၆။	အသုံးမပြုတော့ဘူး	၁၂၀
၉၇။	အဖြေက	၁၂၂
၉၈။	အော်ရဲရင်အော်ကြည့်	၁၂၃
၉၉။	ငယ်ဂုဏ်၊ ချောဂုဏ်	၁၂၅
၁၀၀။	သူ့အနမ်းက	၁၂၇
၁၀၁။	စာကြွင်းသတိထား	၁၂၈
၁၀၂။	ကြားမဝင်ပေမယ့်	၁၂၉
၁၀၃။	အဆင်ပြေလွန်းလို့	၁၃၀
၁၀၄။	သူ့စိတ်ကူးက	၁၃၁
၁၀၅။	ချွေးမကောင်း၊ နါကောင်းကွက်များ	၁၃၃
၁၀၆။	စိတ်တူကိုယ်တူ	၁၃၄
၁၀၇။	မိန်းမဆိုတာက	၁၃၅
၁၀၈။	ခြားနားချက်	၁၃၆
၁၀၉။	မင်းဆီကတစ်ဆင့်	၁၃၇
၁၁၀။	ဘယ်ဖြစ်မလဲ	၁၃၈
၁၁၁။	တူ၊ တူလာပြီ	၁၄၀
၁၁၂။	ကိုရွှေလိပ်	၁၄၁
၁၁၃။	ဧကန္တတော့	၁၄၂
၁၁၄။	ထူးခြားမှုက	၁၄၃

အချစ်ဟာသ ဟာသအချစ်များ

ဒီနေ့ မိုးယရွာပါ

မိန်းမပျိုတစ်ဦးသည် မြို့ထဲသို့ အလည်အပတ်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် မိခင်ဖြစ်သူက...

‘သမီးက ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲကွယ်၊ ရာသီဥတုတွေက ကြည်ကြည်လင်လင်ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ’

‘ဂျင်မိန့်ချိန်းထားလို့ပါ မေမေ၊ သူနဲ့ လျှောက်လည်ကြမလို့ပါ’

‘သတိထားနော် သမီး၊ မိုးများရွာမလားမသိဘူး၊ အမေလည်း သမီးအရွယ်တုန်းက သမီးလိုပဲ ချိန်းထားတဲ့ ယောက်ျားကလေးသူငယ်ချင်းနဲ့ အလည်အပတ်ထွက်လိုက်တာလမ်းမှာ ရုတ်တရက် မိုးရွာချလိုက်လို့ မိုးအတိတ်စောင့်ရင်း’

စောင့်ရှင်နဲ့ မိုးစုန်းစုန်းချုပ်သွားတယ်။ အိမ်ကိုမပြန်ရဲဘဲ သူ့ခေါ်
ရာနောက်ကို အမေ တစ်ခါတည်း လိုက်သွားခဲ့တယ်။ သမီး
လည်း အမေလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံတတ်တယ်နော်၊ ဒီနေ့ မိုးလေ
မကင်းရှင်းဘူး။

သမီးဖြစ်သူက ဖြည်းလေးစွာ ပြန်လည်ပြောဆိုလိုက်
လေသည်။

‘စိတ်ချပါ အမေရယ်၊ ဒီနေ့ ရာသီဥတု သာယာမှာပါ
မေမေရယ်၊ မိုးမရွာနိုင်ပါဘူး။ သမီးကိုချိန်းထားတဲ့ယောက်ျား
ကလေးက မိုးလေဝသဌာနကပါ မေမေ’ ဟူ၏။

...ပြင်ချင်လည်း ရပါတယ်

လူပျိုတစ်ဦးသည် မျက်စောင်းထိုးခြံထဲမှ အပျိုတစ်ဦး
အား တစ်ဖက်သတ် ချစ်ခင်စုံမက်လျက်ရှိ၏။ အပျိုဖြစ်သူက
သိ၏။ သို့သော် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လူပျိုဖြစ်သူ၏
မေတ္တာကို လက်သင့်မခံနိုင်ပေ။

တစ်နေ့ ညနေခင်း မှောင်ရီပျိုးစအချိန်တွင် အပျိုဖြစ်
သူ၏ နေအိမ်၌ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည်ကို လူပျိုဖြစ်သူ
က ချက်ချင်း သိရှိလိုက်၏။ ထို့ကြောင့် အပျိုဖြစ်သူ၏ အိမ်သို့
အရဲစွန့်၍ သွားလိုက်လေသည်။ အပျိုဖြစ်သူက လူပျိုဖြစ်သူ
အိမ် ပေါ်သို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့်...

‘ဒီမှာ ကျွန်မ ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူး၊ ရှင်
မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူး’

အပျိုဖြစ်သူက လူပျိုအား လေသံမာမာဖြင့် ပြောဆို
လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မ ရှင့်မျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်ချင်ဘူး’
လူပျိုဖြစ်သူက မည်သို့သဘောပေါက်သွားသည်မသိ။

မျက်စိက နံရံပေါ်မှ မီးခလုတ်သို့ ရောက်သွားသည်။

‘ဪ... ဒီဟာကြောင့်ကိုး’

ပြောပြောဆိုဆို လူပျိုက မီးခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်
သည်။ တစ်အိမ်လုံး မှောင်ကျသွားလေသည်။ မျက်နှာကို
မမြင်ရတော့ပေ။

ဟုတ်ပျို

ပြင်သစ်ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်နှစ်ဦး စကားပြောနေသည်
ကို ဤသို့ကြားရ၏။

သမက်လောင်း ။ ။ ‘ခင်ဗျားသမီးနဲ့ လက်ထပ်ပေးထားဖို့

ကျွန်တော် တောင်းချင်ပါတယ်’

ယောက္ခမလောင်း။ ။ ‘ငါ့သမီးတစ်ကိုယ်လုံး မင်းပိုင်ပြီးမှ ငါ့

ဆီမှာတောင်းဖို့ လိုသေးသလား’ ဟူ၏။

အရင်ပြေပါ

လူငယ်အမျိုးသား။ ။ 'ဦးရဲ့သမီးနှင့် ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်
ခွင့်ပြုပါ ဦးရယ်'

သမီးဖခင် ။ ။ 'မင်း အရက်ကလေး ဘာလေး သောက်
တတ်သလား'

လူငယ်အမျိုးသား။ ။ 'အရက်ကို နောက်မှတိုက်ပါ ဦးရယ်၊
ကျွန်တော့်ရဲ့တောင်းဆိုချက်ကို အမိန့်ရှိ
ပါဦး' ဟူ၏။

အချစ်စစ်ဆိုတာ

'တို့ကို တကယ်ချစ်ရဲ့လား'

'ချစ်တာပေါ့'

'ဒီလိုဆိုရင် တို့အတွက် အသက်အသေခံနိုင်ပါ့မလား'

'တို့အချစ်က မသေတဲ့အချစ်မျိုးပါ'

မစဉ်းစားနဲ့လေ

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားလေးက သူ့ရည်းစား ကောင်
မလေးကို ပြောနေသည်။

‘ထမင်းလခ ပေးစားမယ်ဆိုတော့ ကိုက ငွေမှမရောက်
သေးတာ’

ကောင်မလေးက ပြန်ပြောသည်။

‘အိုကွယ်... ဘာလို့ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပြဿနာနှစ်
ခုကို စဉ်းစားနေရတာလဲ’ ဟူ၏။

လိုသေးလိုလား

“ရှင်ဟာ ကျွန်မတို့ ကလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတုန်းက
ရှင်နဲ့ကျွန်မ လက်ထပ်တဲ့နေ့ရောက်ရင် ကျွန်မကို အထိမ်း
အမှတ် ပစ္စည်းတစ်ခုခု ပေးလေ့ရှိတယ်”

“အခုလည်း ဘာဖြစ်လို့လဲကွာ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ အခု ကလေးငါးယောက်ရပြီ၊ ရှင်
လည်း ကျွန်မကို အထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်း မပေးတော့ဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ ကလေးငါးယောက်ရပြီပဲ၊ အထိမ်း
အမှတ်ပစ္စည်း လိုသေးလိုလားကွာ” ဟူ၏။

မေတ္တာပျက်

မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး စကားပြောနေကြသည်။

ပပ ။ ။ 'ဟဲ့... မြမြ၊ နင့်ရည်းစားက နင့်ချစ်နဲ့ သမ္ပတေ့ကို ဘယ်လိုတုံ့ပြန်သလဲဟင်'

မြမြ ။ ။ 'တစ်ဝက်တစ်ပျက်ပဲ တုံ့ပြန်ပါတယ်'

ပပ ။ ။ 'သူနဲ့ငါ ရည်းစားဘဝမှာတုန်းက ငါပေးခဲ့တဲ့ ချစ်သက်လက်ဆောင်တွေကို ပြန်ပေးခဲ့ပေမယ့် စိန်လက်စွပ်နဲ့ ရွှေဆွဲကြိုးကိုတော့ ပြန်မပေးဘူးလေ'ဟူ၏။

အချစ်ဟာသ ဟာသအချစ်များ

လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါ

မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦးကို ယောက်ျားပျိုလေးတစ်ဦးက...

'မင်းကို ကိုယ် လက်ထပ်ချင်ပါတယ်၊ လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါကွယ်'

'ရှင်နဲ့ ကျွန်မတွေ့တာ နှစ်ခါပဲရှိသေးတယ်လေ၊ သိကျွမ်းတာ နှစ်ခါပဲရှိသေးတယ်၊ လက်ထပ်ချင်တယ်ဆိုတော့ မလွန်ဘူးလားရှင်'

'မလွန်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် သိနေတာကြာပါပြီ'

'ဘယ်လို... ဘယ်လို'

'မင်း ဘဏ်မှာ ငွေတွေအများကြီး ခဏခဏလာအပ်နေကတည်းကပါ၊ ကိုယ်က အဲဒီဘဏ်ရဲ့ဧည့်ကြိုလေ'ဟူ၏။

ဝေးလေ ကောင်းလေ

လူငယ်တစ်ယောက်သည် ကားတစ်စီးကိုငှားပြီး ချစ်သူမိန်းကလေးအား ခိုးပြေးလေသည်။ လုံခြုံစိတ်ချရသော မြို့တစ်မြို့ရှိ လူငယ်ချင်းအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ...

ကျေးဇူး ကားဆရာ၊ ကားခ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ ပြောပါ။

ပေးဖို့မလိုပါဘူးခင်ဗျား၊ ကားခကို ခင်ဗျားခိုးလာတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့အဖေက အလုံအလောက်ပေးပြီးပါပြီ၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားကိုလည်း စာပေးလိုက်ပါတယ် ဟု ပြောပြီး ကားဆရာက စာတစ်စောင်ပေး၏။

စာထဲတွင်...

ပြောမရ ဆိုမရ ဆုံးမ မရလို့ စိတ်ညစ်နေရတဲ့မိဘများရဲ့ဒုက္ခကို ပခုံးပြောင်းလွဲယူသွားတဲ့ မောင်ရင်ကို ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ ကားခပေးပြီးပါပြီ၊ ဝေးဝေးကိုသာ ခိုးသွားပါကွယ် ဟူ၏။

ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်

၈၅၁။ ။ ငါ့ဘဝမှာ နောင်တရလို့မဆုံးဖြတ်ရတဲ့နေ့ဟာ ငါ့မိဘတွေ စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ရတဲ့နေ့ပါပဲ။

၁၅၂။ ။ ငါ မင်း နောင်တရတာကို နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မင်းယောက်ျားရဲ့ ရုပ်နဲ့အသံကို အဲဒီနေ့ကစပြီး မြင်ခဲ့ရတာပဲ ဟူ၏။

အကြိုက်တစ်မျိုးပီပေါ့

ပင်မတက္ကသိုလ် စာသင်ဆောင်ရှေ့တွင် ကျောင်းသူ နှစ်ယောက် စကားပြောနေကြသည်။

‘ငါတော့ ချမ်းသာတဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ချစ် သူဖြစ်ချင်တယ် ဆရာ’ဟု တစ်ယောက်က ပြောသည်။

ကျန်တစ်ယောက်ကလည်း ပြန်ပြောသည်။

‘ဟင့်အင်း... ငါကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ချမ်းသာတယ် လို့ထင်နေတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ပဲ ဖြစ်ချင်တယ်၊ သူတို့ကမှ တကယ်ရက်ရောတာဟာ’ဟူ၏။

အချစ်ဟာသ ဟာသအချစ်များ

ထူထောင်သူကြီး ဘာလုပ်

မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို လူပျိုလှည့်နေခဲ့သော လူရွယ်ကို ထိုမိန်းမပျို၏ဖခင်က ထူထဲသော မိသားစုဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ် တစ်ခု ပြသနေခဲ့သည်။ မိသားစုဝင် အများအပြား၏ ဓာတ်ပုံ များကို ဂုဏ်ယူစွာပြသပြီးနောက်တွင် ခန့်ညားထွားကျိုင်းလှ သော သူကြီးတစ်ဦး၏ ဓာတ်ပုံကိုပြသ၍ ဝင့်ကြားစွာဆိုလိုက် သည်။

‘သူကတော့ ဒီမိသားစုကြီးကို စတင်ထူထောင်လိုက် တဲ့ ငါတို့ရဲ့ဘိုးအေပေါ့’

‘ဟုတ်လား... သူက ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ’ဟု လူရွယ် က မေးလိုက်သည်။

‘သူ ဒီမိသားစုကြီးကို ထူထောင်ခဲ့တာပေါ့’ဟု အဘိုးကြီးက ထပ်ဖြေလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက သူ ဂုဏ်ယူလောက်စရာ ဘာတွေလုပ်ခဲ့လဲလို့’

လူရွယ်လေးက ထပ်မေးလိုက်သည်။

‘ဟ... အခုလို ထင်ရှားကျော်ကြား အောင်မြင်နေတဲ့ တို့မိသားစုကြီးကို သူ စကနဦး တည်ထောင်လိုက်တာပေါ့’

အဘိုးကြီးက စိတ်မရှည်စွာ ဖြေလိုက်သည်။

လူရွယ်လေးက သက်ပြင်းချ၍ ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒါကို ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ဦး၊ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက နေ့ခင်းဘက်မှာ သူ ဘာလုပ်ခဲ့လဲလို့’ဟူ၏။

အသက်ကြီးမယူတော့

တစ်သက်လုံး မိန်းမယူတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့ သတ်မှတ်ထားသည့် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း လူပျိုကြီးတစ်ယောက်သည် အသက် ၆၀ ရောက်ကာမှ မိန်းမယူလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို ဝိုင်း၍မေးမြန်းကြည့်ကြရာ သူက...

‘အေး... ကောင်းပြီ၊ ငါ ရှင်းပြမယ်၊ ငါယူမိတဲ့ မိန်းမဟာ မိန်းမဆိုးဖြစ်နေရင် သိပ်အကြာကြီး ဆက်ပေါင်း မနေရတော့ဘူးပေါ့ကွာ၊ နောက်ပြီး ကြင်နာယုယတဲ့ နားလည်မှုရှိတဲ့မိန်းမ ဖြစ်နေရင်လည်း သူ့ကို ဒီလိုဖြစ်လာအောင် သည်းခံပြီး စောင့်မနေခဲ့ရတော့ဘူးပေါ့’ဟူ၏။

ခွင့်တောင်းနေရင်တော့

ကျွန်မ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ရှိစဉ်တုန်းက ကျွန်မ၏ အဒေါ် အပျိုချောကြီးမေရီ၏ အတွေးအခေါ်နှင့် ဆင်ခြင်တုံတရားကို ယုံကြည်အားကိုးသည့်အလျောက် ကျွန်မ၏ လူငယ်ကိစ္စများကို မကြာခဏ မေးမြန်းတိုင်ပင်လေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မချစ်သူ ဟင်နရီနှင့် ကျွန်မ ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံကြပြီး မကြာမီ တစ်နေ့၌လည်း ကျွန်မက...

‘အန်တီ... ဟင်နရီကို ကျွန်မလက်တွေ့ကို ကိုင်နမ်းခွင့် ပေးသင့်ရဲ့လား’

ဟု မေးမြန်းမိရာ အဒေါ်က ခဏမျှစဉ်းစားလိုက်ပြီး နောက် ပြန်ဖြေလိုက်သည်မှာ... ဝို

‘သူက အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ ခွင့်တောင်းနေရင်တော့ မပြုရဘူး ကလေးရယ်’ ဟူ၏။

ကျားနဲ့မ ဒဿန

ယောက်ျားများ ငြင်းခုံကြသောအချက်မှာ မိန်းမများသည် သိပ်ဝေးလွန်းလျှင် စိတ်မချရဟူသော အချက်ဖြစ်၍ မိန်းမများ ငြင်းခုံနေကြသော အချက်မှာ ယောက်ျားများသည် နီးလွန်းလျှင် သိပ်စိတ်မချရဟူသော အချက်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၏။
(ဟင်နရီကော့စ်)

ကြောက်လို့ပါ

ရှေးက တရုတ်ပြည် ကန်တုန်မြို့အနီး ရွာတစ်ရွာမှ မစ္စလီဆူအမည်ရှိ တရုတ်မတစ်ယောက်သည် ၄ ကြိမ်တိုင်တိုင် လက်ထပ်ပြီးတိုင်း ယောက်ျားများ သေကုန်သဖြင့် ၅ ကြိမ် မြောက် လက်ထပ်မည့်သတို့သားမှာ အင်တင်တင်ဖြစ်နေသဖြင့် မစ္စလီဆူသည် ယတြာချေရန် ဗေဒင်ဆရာဆီ သွားမေးလေ၏။ ဗေဒင်ဆရာက သရက်ပင်နှင့် အရင်လက်ထပ်ပြီးမှ ယောက်ျား ယူပါဟု ဟောသဖြင့် မစ္စလီဆူသည် သရက်တစ်ပင်နှင့် လက် ထပ်လိုက်ရာ ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ထိုသရက်ပင်ကို မိုးကြိုး ပစ်၍ လောင်ကျွမ်းသွားတော့သည်။ နံပါတ် ၅ သတို့သား လည်း တစ်ခါတည်း ရွာမှထွက်ပြေးရာ သူ့တစ်သက် ပြန်ရှာ ၍မတွေ့တော့ပေ ဟူ၏။

မိန်းမသားဆိုတာ

အသက် ၁၀၀ ခန့်ရှိသော ဂျပန်အဘိုးအို ဆူပီမိုးသည် ဖျားနာနေသဖြင့် အိပ်ရာထဲလဲနေသည်။ သူ၏အိမ်နီးချင်း မိတ် ဆွေအဘွားကြီးတစ်ဦးမှာ အသက် ၉၀ ခန့်ရှိပြီး ထိုအဘွား ကြီးသည် ရက်အတော်ကြာမှ အဘိုးကြီးထံ လူမမာမေး ရောက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအခါ အဘိုးကြီးက...

‘အင်း... မယ်မင်းကြီးမတို့များ တော်ပါ့ဗျာ၊ ကျုပ် တို့ အိပ်ရာထဲက မထနိုင်တာ တစ်ပတ်တိတ်ရှိပြီး ခုမှလာမေး ဖော်ရတယ်ဆိုတော့ အိမ်နီးချင်းကောင်းပီသပါပေတယ်နော်’ ဟု စကားနာထိုးလေသည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး တော်ရယ်၊ လာမလို့ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရှင့်လို တစ်ကိုယ်ရည်တစ်ကာယသမားဆီကို တစ်ယောက် တည်း ဦးဦးဖျားဖျားလာမေးရင် မိန်းမသားအနေနဲ့ အရပ်က မေးငေါ့မှာလည်း ကြည့်ရသေးတယ် တော်ရဲ့’ဟူ၏။

ဒါလေးများ

ကောင်မလေးတစ်ယောက် အဆောင်ဝရံတာမှ အပြင် သို့ လှမ်းကြည့်ပြီး သူ့ပါတနာကို လှမ်းပြောသည်။

‘ပပနဲ့ကြိုက်နေတာ အဲဒီကောင်ပေါ့ကွ’

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူသည် ခေါင်းဖြိုးနေရာမှ ဘီးကိုပစ် ချပြီး အသည်းအသန် ပြေးထွက်လာရာ ခုတင်ခြေရင်းနှင့် ဝင်ဆောင့်၊ ခြင်ထောင်ကြိုးနှင့် ဝင်တိုက်ခဲ့၍ ဝရံတာမှ ပြူးပြဲ ကြည့်ရင်း...

‘ဘယ်မှာလဲ’ဟု မေးလိုက်သည်။

‘ဟိုမှာလေ... ဘောင်းဘီရှည်နဲ့၊ မျက်မှန်လေးနဲ့’

‘နင် ရူးနေသလား၊ အဲဒါ ပပရည်းစားပဲဟာ’

‘အေးလေ... ငါလည်း ဒါပဲပြောတာကို’ဟု၏။

အချစ်စစ်သိုတာ

‘ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လဲ ခင်ဗျာ’

‘မင်းရဲ့မမနဲ့ပေါ့ ချာတိတ်ရ’

‘ဒီလိုဆို နောက်တစ်နာရီလောက်မှ လာပါခင်ဗျာ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲကွ’

‘မမက မှာထားလို့ပါ။ သူနဲ့ တွေ့ချင်တဲ့သူ တစ်ဦးဦး ရောက်လာရင် အိမ်ပေါက်ဝကနေ အဲဒီလိုပဲပြောပါလို့ မှာထား လို့ပါ’

‘အခု သူက ဘာလုပ်နေလို့လဲ’

‘အစ်ကိုကြီးမလာခင် တစ်ဦးကို ကျွန်တော်က တစ် နာရီ လောက်မှလာပါလို့ ပြောလိုက်တဲ့သူက တစ်နာရီပြည့် သွားလို့ အခုလေးပဲ ရောက်လာပြီး မမနဲ့ စကားပြောနေလို့ ပါ’ဟု၏။

အိကြာကွေးလို မချစ်နဲ့

‘အချစ်ရေ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် အိကြာကွေးလိုအချစ် မျိုးနဲ့ မခွဲမခွာနေကြစို့နော်’

‘အို... မောင်ရယ်၊ အိကြာကွေးလိုတော့ မချစ်ပါရ စေနဲ့လားဟင်’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ အချစ်ရယ်’

‘အိကြာကွေးဟာ ပူးပူးကပ်ကပ်နေကြရပေမယ့် သူများတွေခွဲတော့ ကွဲသွားကြတယ်မဟုတ်လား’ ဟူ၏။

ကပိုးကြွားရယ်

ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် အမြဲ တမ်းအမွမ်းတင်ပြီး လူတွေကို ကြွားလေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့ လူတစ်ယောက်ကိုမှ မကြွားလိုက်ရလျှင် ညတွင် သူ့မိန်းမကို ကြွားလေ့ရှိ၏။ တစ်ညတွင် ဤသို့ကြွား၏။

“ကိုယ် လူပျိုဉာဏ်နိုးက သိပ်စွဲတာ သိလား၊ ရည်းစား တွေဆိုရင် တစ်လေ့ကြီးပဲ၊ ကိုယ့်ကို စွန့်လွန်းလို့ သူငယ်ချင်း တွေကတောင် ဖိုးစွဲ ဖိုးစွဲနဲ့ခေါ်ကြတာ” စသည်ဖြင့် အမြဲလိုလို ကြွားလေ့ရှိရာ တစ်ညတွင် သူ့မိန်းမက အရေးမလုပ်သလိုနှင့် ပြောလိုက်သောစကားကြောင့် နောက်ထပ် ဘယ်သောအခါမှ ကြွားသံ မကြားရတော့ပေ။

သူ့မိန်းမ ပြောလိုက်သည်မှာ...

“ရှင်စွဲခဲ့တာတွေပဲ ပြောပြောနေ၊ ကျွန်မစွဲခဲ့တာတွေ သာ ပြောပြလိုက်ရရင် ရှင် ကျွန်မကို အခုလို ပေါင်းနိုင်မှာ တောင် မဟုတ်ဘူး” ဟူ၏။

ရှာနေလို့ပါ

လူငယ်လေးတစ်ဦးက လူပျိုကြီးတစ်ဦးကို...

‘အစ်ကိုကြီးက အသက်လည်းကြီးနေပါပြီဗျာ၊ ဘာ ဖြစ်လို့ မိန်းမ မယူသေးတာလဲ’

‘ဒီမှာ ချာတိတ်ရေ... ငါလည်း မင်းလိုလူငယ် အရွယ်တုန်းက ငါယူမယ့်မိန်းမဟာ စံပြမိန်းမတစ်ဦး ဖြစ်ရစေ မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာကွ၊ အဲဒီစံပြမိန်းမကို ရှာဖွေရင်းနဲ့ လူပျို ကြီးဖြစ်လာတာ၊ ဒါပေမဲ့ အခု လူပျိုကြီးဘဝက လွတ်ပါပြီ ကွာ’

‘စံပြမိန်းမ တွေ့ပြီပေါ့’

‘တွေ့ပြီကွ၊ တကယ့်ကို စံပြမိန်းမကွ’

‘တွေ့ရင်လည်း လက်ထပ်လိုက်ပေါ့ဗျာ’

‘လက်ထပ်လို့မဖြစ်သေးဘူးကွ၊ ငါ့ဘက်က သူ့ကို စံပြမိန်းမအဖြစ် သတ်မှတ်ထားတာ၊ သူက စံပြယောက်ျားကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာနေတယ်တဲ့ကွာ’ ဟူ၏။

တန်းတူဆိုတော့

အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ စား သောက်ဆိုင်တစ်ခုသို့ ဝင်၍စားသောက်ကြပြီးနောက် စကား အပြန်အလှန်ပြောကြ၏။ ယောက်ျား၊ မိန်းမ တန်းတူအခွင့် အရေးအကြောင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စားသောက်ပြီးကြသည်နှင့် အမျိုးသားက...

‘ကဲ... အမျိုးသားနဲ့ အမျိုးသမီး တန်းတူအခွင့်အရေး ပေးဖို့ တောင်းဆိုနေတဲ့ အမျိုးသမီးလွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ဝင်ကြီး ခင်ဗျား၊ တစ်ယောက်ကို ရှစ်ဒေါ်လာကျပါတယ်’ ဟူ၏။

ဒါကြောင့်ပါ

‘ဟောဟို အမျိုးသမီးကြည့်ရတာ အပူမိနေပုံပဲဗျ၊
 ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်’
 ‘ယောက်ျားအတွက်နေမှာပေါ့ဗျာ’
 ‘အိုဗျာ... သူ့မှာ ယောက်ျားမှမရှိဘဲ’
 ‘မရှိလို့ပြောတာပေါ့ဗျာ၊ သူ့ခမျာ ဝမ်းနည်းနေရှာတယ်
 လေ’ ဟူ၏။

ခေတ်သစ်ရိုမီယိုနှင့် ဂျူလီယက်

မိန်းကလေး ။ ။ ‘အချစ်ရယ်၊ တို့များအဖြစ်က ရိုမီယိုနှင့်
 ဂျူလီယက်လိုပါပဲကွယ်’
 ယောက်ျားကလေး။ ။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်’
 မိန်းကလေး ။ ။ ‘တို့များအဖေကြီးက မောင့်ကို ကြည့်
 မရဘူးတဲ့၊ သီလား’ ဟူ၏။

သူ့အချစ်က

‘မင်းကိုချစ်ရတာ ကိုယ်ဖြင့် အိပ်လို့တောင်မပျော်ပါ
ဘူးကွာ၊ ဒီတော့ မင်းအနေနဲ့ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပေး
ပေးပါလားကွယ်’

‘အို... ဘာဖြစ်လို့ လက်ထပ်ခွင့်ပေးရမှာလဲ’
‘ကိုယ် အိပ်ပျော်အောင်လို့ပါ’ ဟူ၏။

ချစ်ပါ

လက်ထပ်ပြီးကာစ ဇနီးမယားအသစ်ကလေးမှာ
အိမ်ထောင်အထိန်းအသိမ်း ညံ့ဖျင်း၏။ အလုပ်လုပ်ရန်လည်း
ပျင်းရိသည်။ တစ်နေ့ ဧည့်ခန်းစားပွဲပေါ်တွင် ဖုန်မှုန့်များတက်
နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ယောက်ျားဖြစ်သူက မိန်းမဖြစ်သူကို
လည်း အပြစ်မတင်ရက်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရန်လည်း အချိန်မရှိ
သဖြင့် ‘ကိုယ် မင်းကို ချစ်တယ်’ ဟူ၍ ဖုန်မှုန့်များပေါ်တွင်
လက်ညှိုးဖြင့် စာရေးထားခဲ့လေသည်။

ညနေ အလုပ်မှပြန်လာသောအခါ ယောက်ျားဖြစ်သူ
က ဧည့်ခန်းစားပွဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မိန်းမဖြစ်သူ ရေးထား
သော စာတစ်ကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘ကျွန်မလည်း မောင့်ကိုချစ်ပါတယ်’ ဟူ၏။

မပေးလည်းနေပါ

ကုမ္ပဏီသူဌေးကြီးတစ်ဦးသည် မနက်အစောကြီး အမှတ်မထင် ရုံးခန်းထဲသို့ဝင်လာရာမှ သူ့လက်ထောက်မန်နေဂျာ နှင့် အတွင်းရေးမှူးမကလေးတို့ ဖက်နမ်းနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်...

‘မင်းတို့ကို ဒီလို ကမြင်းဖို့ ငါ လခပေးထားတာ မဟုတ်ဘူးကွ’

မန်နေဂျာမှ...

‘မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ဒါပေမဲ့ ခုလိုကိစ္စအတွက် မပေးလည်းရပါတယ်’ ဟူ၏။

လက်ထပ်ချိန်

‘သမီးမိန်းကလေးရဲ့မင်္ဂလာကိစ္စ စဉ်းစားပေးဖို့ အချိန် တန်ပြီထင်တယ်’ ဟု မိန်းမဖြစ်သူက ယောက်ျားဖြစ်သူကို ပြောပြလိုက်၏။

‘အို... နေပါစေကွာ၊ သင့်တော်တဲ့သူ တွေ့လာတဲ့ အထိ စောင့်နေပါစေဦး’ ဟု ယောက်ျားဖြစ်သူက အကြံပေး လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ မိန်းမဖြစ်သူက...

‘ဘာဖြစ်လို့စောင့်နေမှာလဲ၊ ကျုပ်လည်း စောင့်မနေ ခဲ့ပါဘူး’ ဟူ၏။

ချစ်တတ်ပုံတဲ့

အိမ်ထောင်ကျပြီးသော ကျောင်းသူက စာအိတ်ထဲမှ စာရွက်သေးသေးလေးကိုထုတ်ကာ သူ့သူငယ်ချင်းကို ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ့အမျိုးသားကစာရေးလိုက်တယ်ဟာ၊ သူ နေကောင်းကြောင်း၊ စီးပွားရေးလည်း အဆင်ပြေကြောင်း၊ နောက်ပြီး ငါ့ကိုလည်း သိပ်ချစ်၊ သိပ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းတွေလေ’

‘ဟင်... ဒီလောက်စာရွက်သေးသေးလေးထဲ ဒါတွေ အကုန်ပါတယ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဒီမှာလေ... ကြည့်ပါလား၊ ဘဏ်ကနေ ငွေငါးသောင်းလွှဲထားတယ်ဆိုတဲ့ လက်ခံဖြတ်ပိုင်းလေးလေဟာ’ ဟူ၏။

စကားပြောင်းပြောပါလား

ဘောလုံးပွဲဝါသနာပါသော ကောင်လေးက သူ့ရည်းစား ကောင်မလေးအား ညက ကြည့်ခဲ့ရသော ဘောလုံးတစ်ခုအကြောင်း အားပါးတရ ပြောပြနေသည်။ ကောင်မလေးက စိတ်မဝင်စား။

‘... မန်ချက်က ထောင့်ကန်ဘောရရောဟေ့ သိလား၊ အဲဒီမှာ...’

ကောင်လေးပြောနေစဉ် ကောင်မလေးက ကောင်လေးပခုံးကိုမှီလိုက်ကာ...

‘ဟို... ကိုယ့်စကားကို တခြားဟာ ပြောင်းပြောကြည့်ပါလား၊ ဟိုလေ... ဥပမာပေါ့၊ ကိုယ့်အိမ်ဟာ ဘယ်တော့လောက် ငွေပို့မယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့နော်’ ဟူ၏။

ကိုယ့်အကြိုက်နဲ့ကိုယ်

မင်္ဂလာပွဲကျင်းပနေသည့် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွင်းရှိ ဘယ်ညာထိုင်ခုံတန်းများကို ကြည့်ရသည်မှာ ထူးခြားနေ၏။ အကြောင်းမှာ ညာဘက်ထိုင်ခုံတန်းမှာ သတို့သမီး၏ နောက် တည့်တည့်တွင်ရှိနေပြီး မင်္ဂလာပွဲက ဧည့်ပရိသတ်အပြည့် ထိုင်နေ၏။ သတို့သားရပ်နေသည့် နောက်တည့်တည့်ဆီမှ ထိုင်ခုံတန်းတွင်ကား ဧည့်သည်နှစ်ဦး သုံးဦးသာ ထိုင်နေကြ၏။

အဆိုပါ ထူးခြားချက်ကို ရှင်းပြကြသည်မှာ...

‘သတို့သမီးဆန္ဒက မင်္ဂလာပွဲကို လူများများလာစေချင်တယ်လေ၊ သတို့သားအကြိုက်ကတော့ သူ့မင်္ဂလာပွဲကို အကျဉ်းရုံးပြီး လုပ်ချင်တာနဲ့ အဲဒီလိုဖြစ်တာပါ’ ဟူ၏။

ဒိုင်ယာရီထဲမှာ

ကာရစ်ဘီယံပင်လယ် ကမ်းရိုးတန်းသွား အပျော်စီး သင်္ဘောပေါ်၌ အီတလီမိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ဒိုင်ယာရီထဲ၌ ဤသို့တွေ့ရသည်။

တနင်္လာ ။ ။ သင်္ဘောကပ္ပတိန်၏ စားပွဲတွင် ညစာစားရန် ဖိတ်ကြားခံရ။

အင်္ဂါ ။ ။ ကပ္ပတိန်က တစ်နေ့ကုန် သင်္ဘောအနံ့ လိုက်ပြ။

ဗုဒ္ဓဟူး ။ ။ ကပ္ပတိန်က ဇွတ်အတင်း ချစ်ခွင့်တွေ တောင်း။

ကြာသပတေး။ ။ သူ့အချစ်ကို လက်မခံလျှင် သင်္ဘောကို နှစ်ပစ်မတဲ့။

သောကြာ ။ ။ လူငါးရာရဲ့အသက်တွေကို ကယ်တင်လိုက်ရပြီဟူ၏။

စက်သေနတ်နှင့် မြားနတ်မောင်

ဖခင်။ ။ 'မင်းကို မိန်းမစေ့စပ်ပေးရတာ လေးခါရှိပြီ၊ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ဦးတည်းကို အတည်တကျ မယူတာလဲ' သား။ ။ 'ဒါကတော့ အဖေရယ်၊ မြားနတ်မောင်က ကျွန်တော့်ကို မြားနဲ့မပစ်ဘဲ စက်သေနတ်နဲ့ ပစ်လို့နေမှာပေါ့' ဟူ၏။

သူ့အမြင်က

ကျွန်မ၏ညီမဖြစ်သူသည် လေသူ့ရဲတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်ထားပါသည်။ ခင်ပွန်းလောင်း လေသူ့ရဲက လေယာဉ်ကို စတန်ထိုင်၍ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခံပျံသန်းပြီး ကြွားပြလိုသဖြင့် ဇနီးလောင်းရှေ့တွင် လေယာဉ်ကို ပျံသန်းပြပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်သူက ဇနီးလောင်းထံမှ လေယာဉ် ပျံသန်းမှုအပေါ် ထင်မြင်ချက် သိလို၍ တောင်းခဲ့ပါသည်။ ဇနီးလောင်းထံမှ အဖြေမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

'မပူပါနဲ့ အချစ်ရယ်၊ တစ်နေ့တော့ လေယာဉ်ပျံကို တည့်တည့် ပျံတတ်လာမှာပါ' ဟူ၏။

ချစ်လွန်းလို့

အချစ်ဆုံး မေဘယ်လ်ရေ...

မင်းရဲ့မျက်လုံးပြာပြာလေးတွေကို တစ်ချက်ကြည့်ခွင့် ရဖို့ လှိုင်းထန်တဲ့သမုဒ္ဒရာကို ငါ ကူးလာခဲ့မယ်။ မင်းရဲ့လက် ကလေးကို တစ်ချက်ကလေးထိဖို့ မီးလျှံတံတိုင်းကြီးကို ငါ ဖြတ်လာခဲ့မယ်။

မင်းရဲ့ချစ်စရာနှုတ်ခမ်းလေးက ချိုမြတဲ့စကားလုံး လေးတစ်လုံးကို ကြားရဖို့ အနက်ဆုံး ချောက်ကမ်းပါးကို ငါ ခုန်လွှားလာခဲ့မယ်။

မင်းအတွက် အမြဲ
အချစ်ရဲ့ဟင်နရီ

စာကြွင်း ။ ။ မိုးမရွာရင် တနင်္ဂနွေနေ့လာခဲ့မယ်။

နီးစပ်လောက်တယ်

၁၅ နှစ်ရွယ်ရှိ ကျွန်တော့်သားငယ်သည် သူ့မိန်း ကလေး သူငယ်ချင်းတစ်ဦးအား လက်သီးဆုပ်ပြုပြီး...

‘ကဲ... ဒီလက်ထဲမှာ ဘာရှိသလဲ၊ မှန်ရင် ဒီည ရုပ်ရှင်ပြမယ်’

‘ဆင်တစ်ကောင်’

‘မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နီးတော့နီးစပ်တယ်၊ ညခုနစ် နာရီခွဲမှာ လာခေါ်မယ်၊ စောင့်နေနော်’ဟူ၏။

နေရာမှားသွားပြီ

လူနှစ်ယောက်သည် တမလွန်ဘဝတွင် တွေ့ကြ
သည်။ ပထမလူက-

‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ သေတာလဲ’

ဟု မေး၏။

ဒုတိယလူက...

‘အအေးဒဏ်ကို အပြင်းအထန်ခံရလို့’ဟု ပြန်ဖြေ
သည်။

‘ခင်ဗျားရော ဘာဖြစ်လို့သေတာလဲ’ဟု ပြန်မေး၏။

ပထမလူ ။ ။ ‘ကျွန်တော် အလုပ်ကအိမ်အပြန်မှာ ကျွန်တော်
မိန်းမနဲ့ လူတစ်ယောက် စကားပြောနေသံ
ကြားတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း မနာလိုစိတ်နဲ့
တစ်အိမ်လုံးအနံ့ လိုက်ရှာတာ၊ အဲဒီလူကို
မတွေ့ဘူးဗျ၊ ဒါနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုအရှက်ရပြီး
နှလုံးခုန်ရပ်သွားတာပဲ’

ဒုတိယလူ ။ ။ ‘အဲဒီတုန်းက ခင်ဗျား ရေခဲသေတ္တာကို ဖွင့်
ကြည့်လိုက်ရင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး
ဒီကိုရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး’ဟူ၏။

သူ့နောက်ဆုံးနယ်မြေ

မင်္ဂလာဆောင်တော့မည့် ပြင်သစ်လူပျိုကြီး မောရစ်
သည် သူ၏ဇနီးလောင်းနှင့် ယောက္ခမလောင်းတို့၏အိမ်သို့
လာရောက်ကာ အမိန့်ပေးသည်။

‘မင်္ဂလာထမင်းစားပွဲကို နက်ဖြန်နံနက် ဆယ့်တစ်နာရီ
အချိန်တိတိမှာ ပြုလုပ်ဖို့စီစဉ်ထားတယ်၊ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့
က စားစရာ သောက်စရာတွေကို လိုလေသေးမရှိရအောင်
စီမံချက်ပြုတ်ထားကြပါ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေလာတဲ့
အခါ ဖော်ဖော်ရွေရွေနဲ့ ဟန်ကျပန်ကျ ကြိုဆိုအညှိခံစေချင်
တယ်’ဟု ပြောဆိုပြီး ထွက်သွားလေ၏။ ယောက္ခမလောင်း
အဒေါ်ကြီးက သမီးဘက်သို့လှည့်ကာ...

‘ညည်းလူ ပြောပုံဆိုပုံကြည့်ရတာ သိပ်အရှင်သခင်
ဆန်တယ်၊ နေရာတကာမှာ သူ ဩဇာပေးချင်တယ်’ဟု မဲ့
လိုက်၏။

သမီး။ ။ ‘ကိစ္စမရှိပါဘူး မေမေ၊ ဒါဟာ သူ့ရဲ့အမိန့်ပေးနယ်
မြေအဆုံးပါ၊ ထမင်းစားပွဲအပြီး သမီးရဲ့အမိန့်နယ်
မြေ စပါတော့မယ်’ဟူ၏။

ကျွန်မတုန်းကလည်း

ဖခင် ။ ။ *သမီးကို အိမ်ထောင်ချမပေးပါနဲ့ဦးကွာ၊ သူ့အတွက် အရည်အချင်းပြည့်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့အထိ စောင့်စမ်းပါဦး*

ဇနီး ။ ။ *ဒီလောက်အကြာကြီးစောင့်ဖို့ မလိုပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မတုန်းကလည်း အရည်အချင်းပြည့်တာတွေ ဘာတွေ စောင့်မှမစောင့်ခဲ့ဘဲ ဟူ၏။

သတိရပုံက

လူတစ်ယောက်သည် စနေနေ့တစ်ညလုံး သောက်စားပျော်ပါးပြီး တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အိမ်သို့ပြန်လာရာ လမ်းကျမှ သူဦးထုပ်ပါမလာကြောင်း သိရသည်။ သူဦးထုပ်အစားပြန်ရဖို့ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသွားပြီး တစ်ယောက်ယောက်၏ ဦးထုပ်တစ်လုံးကို အလစ်သုတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းထဲ ရောက်သည့်အခါ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီးက ပညတ်တော်ဆယ်ပါးအကြောင်း ဟောပြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဟောပြောအပြီးတွင် သူသည် ဘုန်းတော်ကြီးရှေ့မှောက် သွားရောက်ကာ မိမိလာစဉ်က ဦးထုပ်တစ်လုံးခိုးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဘုန်းတော်ကြီး၏ တံရားကို နာရပြီးနောက် ဦးထုပ်ခိုးမည့် အကြံအစည်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပါကြောင်း ပြောကြားသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက...

‘အေးကွာ... ကောင်းတာပေါ့၊ ဘယ်လိုတရား
သဘောပေါက်ပြီး စိတ်ပြောင်းသွားတာလဲ’ ဟု မေးသည်။

ဤတွင် ထိုလူက...

‘ဘုန်းကြီးက သူများသားမယားကို ပြစ်မှားခြင်း
အကြောင်း ဟောလိုက်တာ ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်တော့်
ဦးထုပ် ဘယ်မှာကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သတိရသွားလို့ပါ’ ဟူ၏။

မိန်းမဟူဘိ

မိန်းမနှစ်ဦး စကားသံကို ဤသို့ စိန်ငှက်ရိုး ကြား
လိုက်ရ၏။

‘သူငယ်ချင်းရယ်၊ ကိုယ်လေ သူ့ကို လက်ထပ်ခဲ့တာ
သူငွေတွေကို လိုချင်လို့မဟုတ်ပါဘူး၊ အခုမှသာ အဲဒီငွေတွေ
လိုချင်လို့ ကွာရှင်းလိုက်တာပါ’ ဟူ၏။

အချိန်တိုမှ

သမီး။ ။ ‘မေမေ့ကို သမီး တစ်ခုဖွင့်ပြောပြပါ့မယ်၊ သမီးကို ချစ်ရေးဆိုလာတဲ့ မစ္စတာရှားမားဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အချစ်ကို သမီး ဒီနေ့ပဲ လက်ခံလိုက်ပြီ မေမေ’

မိခင်။ ။ ‘သမီးနဲ့ အဲဒီ မစ္စတာရှားမားဆိုတဲ့သူနဲ့ တွေ့ကြပြီး သမီးကို ချစ်ရေးဆိုတဲ့အထိ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ သလဲ သမီး’

သမီး။ ။ ‘သုံးလလောက်ပါပဲ မေမေ’

မိခင်။ ။ ‘ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သမီးရယ်၊ သုံးလလောက်နဲ့ အဲဒီ လူရဲ့အချစ်ကို လက်ခံလိုက်တာပဲနော်၊ ဘယ်လောက် များ ကြာသေးလို့လဲကွယ်’

သမီး။ ။ ‘ဒါထက်ပိုပြီးအချိန်ဆွဲထားလို့ မဖြစ်ဘူး မေမေ၊ သမီးရဲ့အစ်မကြီးကို မစ္စတာမာလတ်ဆိုတဲ့လူက ချစ် ရေးဆိုတာ သုံးနှစ်အထိ အချိန်ဆွဲထားလို့ ဟိုက တခြားတစ်ယောက်ကို ယူသွားပြီမဟုတ်လား၊ ပြီး တော့ အစ်မလတ်လည်း အဲဒီလိုပဲ သူ့ကိုချစ်ရေး ဆိုတဲ့လူကို နှစ်နှစ်လောက် အချိန်ဆွဲထားလိုက်တာ မစောင့်နိုင်ဘဲ နောက်တစ်ယောက်ကိုယူသွားပြီလေ၊ အဲဒါကြောင့် အစ်မတွေ ကျန်ရစ်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ပြီး မြန်မြန်လက်ခံလိုက်တာပါ မေမေရဲ့ ဟူ၏။’

မစောင့်ပါနဲ့

ပါရီမြို့သား၊ ဂျူးနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဖရန်စစ်နဲ့ လူဝီ တို့ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြပါတယ်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပြောကြဆိုကြ တဲ့စကားတွေကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အများကြီးပေါ့ဗျာ။ စကားတစ်ခွန်းကနေပြီး အခွန်းပေါင်းထောင်ချီပြီး ရှိလာကြ တာပေါ့။ နောက်ဆုံးမှာ သူတို့ဟာ အဲဒီခေတ်က ထုံးစံအတိုင်း ပန်းခြံထဲသွားပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သေနတ်ချင်း ရင်ဆိုင်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါတယ်။

ချိန်းဆိုထားတဲ့ရက် မနက် ၇ နာရီတိတိမှာ ဖရန်စစ် ဟာ သူ့ရဲ့အဖော် ဒုတိယလူနဲ့ သူ့မိသားစုဆရာဝန်ကိုခေါ်ပြီး ချိန်းထားတဲ့နေရာကို ရောက်လာတယ်။

နောက် မိနစ်အနည်းငယ်လောက်ကြာတော့ လူဝီဆီက လွှတ်လိုက်တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ စာတိုလေးတစ်စောင် ရောက် လာတယ်။

စာထဲမှာက . . .

‘ချစ်လှစွာသော ဖရန်စစ်’လို့ အစချီပြီး ‘တကယ်လို့ ကျွန်တော် အချိန်နောက်ကျနေရင် ကျွန်တော့်ကို စောင့်မနေပါ နဲ့တော့၊ ခင်ဗျားဘာသာခင်ဗျား ဆက်ပြီး ပစ်စရာရှိတာ ပစ် လိုက်ပါ’ဟူ၏။

ဂုဏ်သရေဆိုတာ

လူငယ်။ ။ 'ဦးမင်းရဲ့သမီးကို ကျွန်တော် လက်ထပ်ပါရစေ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ ဂုဏ်သရေရှိ မိဘတွေရဲ့ သားပါ'

လူကြီး။ ။ 'မင်းပြောတဲ့ ဂုဏ်သရေတွေက ဘယ်လောက် များသလဲ၊ ဘယ်ဘဏ်မှာ ငွေဘယ်လောက်အပ် ထားသလဲ၊ ကားရှိလား၊ အလုပ်အကိုင်ကဘာလုပ် သလဲ' ဟူ၏။

ပေပေရေ

ဖခင်တစ်ဦးသည် အလွန် စိတ်သောကရောက်လျက်ရှိ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမေဖြစ်သူက ၁၃ နှစ်ရွယ် ရှိ သူတို့၏သမီးငယ်ကို ကျောင်းကပွဲတစ်ခုသို့ ယောက်ျားလေး အဖော်တစ်ဦးနှင့် ထည့်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို ယောက်ျားကလေးမှာ အရွယ်ရောက် လူလားမြောက်နေပြီဖြစ် သဖြင့် ဖခင်ကြီး၏ စိုးရိမ်စိတ်ကို ပို၍ ပို၍ မီးထိုးပေးသကဲ့ သို့ဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် အမေဖြစ်သူအား ၎င်းကိစ္စကိုပင် တာတွတ် တွတ်ဖြင့် ပြောဆိုနေသည်။ သမီးကလေး တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ သော် ဟူသည့် စိုးရိမ်သောကနှင့် ဇနီးသည်အား အပြစ်တင် လျက်ရှိသည်။

ထိုည ၉ နာရီခွဲတွင် သမီးငယ်ဆီမှ တယ်လီဖုန်းလာ လေ၏။ ဖခင်ကြီးသည် တယ်လီဖုန်းကို အရေးတကြီးကိုင် ရင်း မေးလိုက်သည်။ သမီးငယ်က...

‘ဆိုးဆိုးရွားရွားတော့ဖြစ်နေပြီ ဖေဖေရေ’ ဟု ပြော လိုက်သဖြင့် ဖခင်ကြီးက စိုးရိမ်စိတ်နှင့် အလောတကြီးပြန် ပြောလိုက်သည်မှာ-

‘သမီးကို ဒီကောင်က ဘာလုပ်သလဲ’

‘မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ ဒီကိုလာပြီး သမီးကို လာခေါ်ပါ တော့၊ သူ့အမေက သူ့သားကို ည ၉ နာရီကတည်းက လာ ခေါ်သွားပြီ ဖေဖေရဲ့’ ဟူ၏။

ချစ်ပေတ္တာဆိုတာ

ကျေးလက်ဒေသသို့ ခရီးထွက်လာသော ဂျွန်နှင့် ဒေးဗစ် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၏ မော်တော်ကားမှာ တစ် နေရာတွင် စက်ပျက်ပြီး ထိုးရပ်သွားသည်။ အချိန်မှာ ညဉ့် နက်နေပြီဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်တွေ့ရ သော အိမ်ကြီးဆီသို့သွား၍ တံခါးခေါက်လိုက်သည်။ တံခါး ဖွင့်ပေးသူမှာ ရုပ်ရည်ချောမောလှသော ‘ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မုဆိုးမလေးဖြစ်သည်။

အကျိုးအကြောင်းသိရသောအခါ ‘မုဆိုးမကလေးက... ‘ရပါတယ်၊ ဒီညတော့ ဒီမှာပဲ စိတ်အေးလက်အေး အိပ်ကြပါ၊ ကျွန်မရဲ့တပည့်တွေကို ရှင်တို့ကား ပြင်ခိုင်းပေး ပါ့မယ်’

လပေါင်းများစွာကြာသောအခါ ဂျွန်ထံသို့ ဥပဒေ အကြောင်းဆိုင်ရာ စာရွက်စာတန်းများ ရောက်ရှိလာသည်။ ဂျွန်သည် စာရွက်စာတန်းများကို လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်ပြီး နောက် သူငယ်ချင်းဒေးဗစ်ထံသို့ ချက်ချင်း ပုန်းဆက်လိုက် သည်။

ဂျွန် ။ ။ 'ဟဲလို... ဒေးဗစ်၊ တို့များ ခရီးသွားတုန်းက ရွာတစ်ရွာအနီးမှာ ကားပျက်နေတုန်း ဝင်တည်း တဲ့အိမ်မှာ ညကျတော့ မင်း မုဆိုးမလေးရဲ့အခန်း ကို ငါမသိအောင်သွားပြီး အတူအိပ်ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား'

ဒေးဗစ် ။ ။ 'အေးကွာ... မင်းပြောတာ မှန်တယ်'

ဂျွန် ။ ။ 'အဲဒီတုန်းက ကောင်မလေးကို ငါ့နာမည်သုံးခဲ့ တယ်မဟုတ်လား'

ဒေးဗစ် ။ ။ 'အေး... ဟုတ်တယ်၊ ဒီကိစ္စ မင်း ဘယ်လိုလုပ် ပြီးသိသလဲ'

ဂျွန် ။ ။ 'အဲဒီမုဆိုးမလေး သေသွားပြီကွ၊ မသေခင်မှာ သူ့ပစ္စည်းတွေ အိမ်မြေယာတွေကို ငါ့နာမည်နဲ့ တရားဝင်လွှဲပြောင်းသွားလို့ကွ' ဟူ၏။

ဒါကြောင့်ပေါ့ကွ

ဖခင် ။ ။ “သမီးနန်စီရဲ့ ရည်းစားက သူများတွေအိပ်ချိန်
 ရောက်တာတောင် ခုထက်ထိ မပြန်သေးဘူးကွ၊
 ငါ အောက်ထပ်ဆင်းပြီး ဒီကောင်လေးကို ပြန်
 ခိုင်းလိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

မိခင် ။ ။ “ကောင်းသားပဲကျော့၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်နဲ့ကျွန်မလည်း
 ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလိုနေခဲ့တာကို မမေ့နဲ့နော်”

ဖခင် ။ ။ “ဒါကြောင့်ပေါ့ကွ၊ ဒီကောင့်ကို အမြန်ပြန်ခိုင်းမှ
 ဖြစ်မှာ” ဟူ၏။

လက်တွေ့ကျကျ

အမျိုးသမီး ။ ။ “တို့ကို ချစ်ရဲ့လား”

အမျိုးသား ။ ။ “ချစ်တာပေါ့”

အမျိုးသမီး ။ ။ “တို့သေရင် မောင် ငိုမှာလား”

အမျိုးသား ။ ။ “ငိုမှာပေါ့”

အမျိုးသမီး ။ ။ “ဘယ်လောက်အထိငိုမှာလဲ၊ ငိုပြစမ်း
 ပါဦး”

အမျိုးသား ။ ။ “အရင်သေပြလေ” ဟူ၏။

အကျင့်ပါနေလို့

သားနားလှပသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်သည် ရဲစခန်းထဲသို့ ဝုန်းဒိုင်းကြွခြေဆောင်ပြီး ဝင်လာ၏။

“ကျွန်မ ပန်းခြံထဲဖြတ်အသွားမှာ လူတစ်ယောက်က ဖက်ပြီးနမ်းလိုက်တယ်ရှင့်”

တာဝန်ကျစာရေးက အရေးတယူဖြင့်...

“ဟင်... ဒီလူရုပ်ကို မှတ်မိလိုက်သလား”

“မမှတ်မိလိုက်ဘူးရှင့်”

“ဟောဗျာ... ဖြစ်ရလေ မိန်းကလေးရယ်၊ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ကြီး လူတစ်ယောက်က လက်ဆွဲပြီး ဖက်နမ်းတာကိုမှ ဘယ်သူမှန်း မင်း မသိလိုက်ဘူးဆိုတော့ မင်း လွန်တာပေါ့”

လှပသောမိန်းမပျိုက ဖြေရှင်း၏။

“ဒါကတော့ ကျွန်မက အနမ်းခံရတိုင်း ကျွန်မမျက်စိတွေကို နုံမှိတ်ထားတတ်လို့ပါ” ဟူ၏။

ခွင့်ပေးပါလား

ဥရောပနှင့် မြောက်အမေရိကသွားသည့် လေယာဉ် ခရီးစဉ်၌ လေယာဉ်ပေါ် ဆေးလိပ်မသောက်ရန် ပိတ်ပင်တား မြစ်ထား၏။

ခရီးသည်တစ်ဦးက စည်းကမ်းမဲ့ ဆေးလိပ်သောက် မည်အပြု လေယာဉ်မယ်ရောက်လာပြီး...

“ဆေးလိပ်သောက်ဖို့ ခွင့်မပြုပါဘူးရှင်”

“ဒါဆို မသောက်တော့ပါဘူး၊ လေယာဉ်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း အကြာကြီးခရီးသွားရတဲ့ ကျွန်တော့် အတွက် အပျင်းပြေ ရည်းစားစကားလေး ပြောခွင့်ပြုစေချင်ပါ တယ်” ဟူ၏။

စဉ်းစားပုံက

အာရပ်စော်ဘွားကြီးသည် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည် တစ် ဦး၏ သမီးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိချွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအမျိုးသမီး၏ ဖခင်အား...

“ခင်ဗျားသမီးကို ကျွန်တော်နဲ့ ပေးစားရင် သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်အလေးချိန်နဲ့ ညီမျှတဲ့ စိန်တွေပေးမယ်၊ သဘောတူ မလား” ဟု ကမ်းလှမ်းလိုက်သည်။

ကမ္ဘာလှည့်ကြီးက...

“ကျွန်တော့်ကို စဉ်းစားဖို့ ရက်အနည်းငယ်လောက် ပေးပါဦး”

စော်ဘွားကြီးက...

“ဘာတွေများ စဉ်းစားဦးမှာလဲ” ဟု မေးလိုက်ရာ ကမ္ဘာလှည့်ကြီးက ဖြေလိုက်သည်မှာ...

“သမီးကို ပိုဝလာအောင်လုပ်ချင်လို့ပါ” ဟူ၏။

ဘာရှင်

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် အလွန်ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့သည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ညစာ အတူစားနေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် အပြင်မှဝင်ရောက်လာသောလူကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မိန်းမပျိုနှင့်အတူထိုင်နေသော ယောက်ျားသည် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ဖြည်းဖြည်းဆင်းပြီး စားပွဲအောက်သို့ ဝင်သွားလေသည်ကို အနီးကပ် တာဝန်ကျနေသော စားပွဲထိုးက မြင်လိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ၎င်း၏အဖော် မျက်စိအောက်မှ ပျောက်သွားသည်ကို သတိထားလိုက်ပုံမရဟု ယူဆလိုက်၏။

ထို့နောက် စားပွဲထိုးက အနားကပ်လာပြီး...

“ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ပါနဲ့၊ ခင်ဗျား ရဲ့ယောက်ျား စားပွဲအောက်မှာ ရောက်နေပါတယ်”

ထိုအခါ အမျိုးသမီးက...

“ရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မယောက်ျားက အခုပဲ ဆိုင်ထဲဝင်လာတယ်လေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မမြင်ဘူးလား” ဟု ပြောကာ ဝင်လာသူကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်လေ၏။

ဒါကတော့

“ဂျိုးကို သမီးရဲ့ကြင်ဖော်အဖြစ် ရွေးလိုက်ပြီ မေမေ” ဟု သမီးချောက မိခင်အား အသိပေးလိုက်သည်။

“သူကလေ သိပ်သဘောကောင်းတယ်၊ ချောလည်း ချောတယ်၊ ဖြောင့်လည်းဖြောင့်တယ်၊ အလုပ်လည်း သိပ်လုပ် တာပဲ၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လည်းနေတတ်တယ်”

သူ့အမေက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရှိတာလည်း ထည့်ပြောဦးလေ” သမီးချောက...

“ဒါကတော့ မေမေရယ်၊ ဘယ်သူမှ ခြောက်ပစ် ကင်းသဲလဲခင် မရှိပါဘူး မေမေရဲ့” ဟူ၏။

ခုမှသိလို့

လက်ထပ်ပွဲအပြီးတွင် ငိုနေသော သတို့သမီးအား ဖိတ်ဆွေဖြစ်သူက မေးလိုက်သည်။

“သူငယ်ချင်းရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေတာလဲကွယ်”

“သူ့မှာ အိမ်ထောင်ရှိတယ်ဆိုတာရယ်၊ ကလေးနှစ် ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာရယ် ခု မင်္ဂလာပွဲကျမှ သိရတယ်” သတို့သမီးက ပြန်ဖြေသည်။

“ဪ... အဲဒါကြောင့် မင်း စိတ်ထိခိုက်နေတာ ကိုး” ဆိုသဖြင့် သတို့သမီးက ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာ...

“ကိုယ်သာ စိတ်ထိခိုက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့် ကလေးသုံးယောက်ကလည်း စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေတယ်” ဟူ၏။

ကိုလူအာ

သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ဆုံခဲ့ရာ...

“ဒါနဲ့ မောင်ရင် ညက ဟိုအမျိုးသမီးအိမ် အလည် သွားတယ်ဆို”

“အေးလေ”

“ဒါဖြင့် မောင်ရင် အိမ်ပြန်ရောက်တာ စောလှပါ ကလား”

“ဪ... ကိုယ်တို့ ထိုင်စကားပြောကြတယ်လေ၊ ခဏကြာတော့ အမျိုးသမီးကစပြီး မီးခလုတ်ပိတ်လိုက်တယ်၊ ဒီလောက်အရိပ်ပြမှတော့ နားလည်ရမှာပေါ့၊ ကိုယ် ချက်ချင်းပဲ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့တယ်လေ” ဟူ၏။

နေရာရွှေ့ရအောင်

တစ်ခါက သင်္ဘောပျက်၍ ညားကာစဇနီးမောင်နှံ မှာ ကျွန်းကလေးတစ်ခုပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ဇနီး ဖြစ်သူက လင်ယောက်ျားကို အားကိုးတကြီး ကြည့်ရင်း...

‘ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဒီလိုပဲထိုင်ပြီး အချိန်ဖြုန်းနေလို့မဖြစ် ဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’ ဟု မေးလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ယောက်ျားဖြစ်သူက...

“သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ငါ စဉ်းစားပြီးပါပြီ”

ဇနီးဖြစ်သူက ဝမ်းသာသွားပြီး...

“ဆိုစမ်းပါဦး”

“ဒီနေရာက နေပူလာလိမ့်မယ်၊ တို့နှစ်ယောက် ဟို ဘက်နားရွှေ့ထိုင်ကြရင် ကောင်းမလားလို့” ဟူ၏။

ရက်စက်ပါပေကွယ်

ပြီးပြီးရောလုပ်တတ်သည့် မိန်းကလေးမျိုးမဟုတ်ဆို သည့်ပုံစံဖြင့် ပါတီပွဲအပြီးတွင် သူမက ယောက်ျားကလေး မိတ်ဆွေအား အိမ်သို့ခေါ်သွားလေ၏။ အိမ်သို့ရောက်သည့် အခါ...

“ကျွန်မအိမ်မှာ ရှင်က ကျွန်မကို လာတွေ့တယ်လို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူးနော်” ဟု နှုတ်ပိတ်လိုက်၏။

သည်တော့ ယောက်ျားကလေးက...

“စိတ်ချစမ်းပါကွာ၊ ကိုယ်ကလည်း မင်းနဲ့တွေ့ခဲ့ တယ်လို့ ပြောရမှာကို သိပ်ရှက်ပါတယ်” ဟူ၏။

မှန်းလို့

အိပ်ရာပေါ်တွင် သေလုမြောပါးဖြစ်နေသော လူနာ ဇနီးသည်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

“ကျွန်မသေလို့ တစ်လလောက်အကြာမှာ ရှင်မစ္စဂျွန်း ကို လက်ထပ်ယူပါ”

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက...

“ဟာ... မစ္စဂျွန်းဟာ မင်းရဲ့ရန်သူမဟုတ်လား”

ဇနီးသည်က...

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ရှင်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျတဲ့ကာလတွေ မှာ ကျွန်မခံစားနေရတဲ့ ဒုက္ခတွေကို အိမ်ထောင်မ ခံစားစေချင် လို့ပါ” ဟူ၏။

ဒါကြောင့်နော်

တစ်ခါက ချမ်းသာသော မုဆိုးမတစ်ဦးသည် ဆင်းရဲ
သားတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်၏။ ပျားရည်ဆမ်းခရီးပြီးဆုံးသည်နှင့်
အမျိုးသမီးက သူ့ငွေကြောင့်သာ ကုန်ကျသမျှကို ပေးချေနိုင်
သည်ဟု စကားစလှာသည်။

အိမ်ထောင်ဦး .ဇနီးမောင်နှံ၏အိမ်သို့ မိတ်ဆွေများက
ချီးကျူးလေတိုင်း ထိုအမျိုးသမီး၏ လက်သုံးစကားက “အိမ်
ကကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်မရဲ့ငွေကြောင့်သာ ဒီလိုအိမ်မျိုးကို
ဝယ်နိုင်တာ” ဟူ၏။

တစ်နေ့တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက နောက်ဆုံးပေါ် ရုပ်
မြင်သံကြားစက်ကို ဝယ်လာသည်။ အမျိုးသမီးက စစ်ဆေး
ကြည့်ပြီး ပြောပြန်၏။

“မောင်ရေ... မမရဲ့ငွေကြောင့်သာ ဒီအိမ်မှာ ဒီစက်
မျိုးရှိတာနော၊ မမေ့နဲ့”

ထိုအခါ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ပြန်ဖြေသည်။

“မမရေ... မမရဲ့ငွေကြောင့်သာ ဒီအိမ်မှာ မောင်ရီ
နေတာကိုလည်း မမေ့နဲ့ဦး” ဟူ၏။

စိတ်ချ... သူငယ်ချင်း

ဆာဘွဲ့ရစီးဒရစ်သည် စစ်ထွက်ရန်ပြင်ဆင်၏။ သူ့ ရဲတိုက်ကို လိုအပ်သမျှနှင့် ဖြည့်တင်းသည်။ ထို့နောက် သူ စစ်ထွက်ခိုက် အလွန်ချောမောလှပသော ဇနီးသည်ကို စိတ်ချစေရန် ရဲတိုက်ထံ၌ သော့ခတ်ထားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ကပ်လျက်ရဲတိုက်မှ သူ အယုံကြည်ရဆုံးသူငယ်ချင်း လောရင့်စ်ထံသို့ မြင်းစီး၍သွားသည်။

“လောရင့်စ်ရေ... မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ အယုံကြည်ရဆုံးသူငယ်ချင်းပဲ။ ငါ အဝေးကိုသွားနေတုန်း ဒီသော့ကို သိမ်းထားပေးပါ။ ဒါမှ ရဲတိုက်ထံကို ဘယ်သူမှမဝင်နိုင်မှာ”

လောရင့်စ်က ဤသို့ ပြန်ပြောလေ၏။

“စီးဒရစ်ရယ်... မင်း ငါ့ကို ယုံကြည်တဲ့အတွက် ငါ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ။ မင်းသော့ကို ဘယ်သူ့လက်မှ ရောက်

မသွားစေဖို့ စိတ်ချပေရော၊ မင်းမိန်းမကိုလည်း စိတ်ချပေတော့”

စီးဒရစ်လည်း မြင်းစီး၍ ထွက်လာခဲ့ပေ၏။ တစ်နာရီမျှကြာသောအခါ နောက်မှ မြင်းကဆုန်ချစီးလာသံကို သူကြားရသည်။ မြင်းပေါ်မှာကား လောရင့်စ် ဖြစ်လေ၏။ ဒုန်းစိုင်းစီးလာရသောကြောင့် လောရင့်စ်မှာ မောနေသည်။

“စီးဒရစ်ရေ... စီးဒရစ်” ဟု သူက အော်ခေါ်သည်။

“မင်းပေးခဲ့တဲ့သော့ မှားနေတယ်ကွ”

ဟူသတည်း။

မိန်းငှက်ရိုး

တော်ပါပေ

မိန်းမကျမ်းကျော့တစ်ဦး၏ သင်ခန်းစာဖြစ်သည်။

“မိန်းမအမျိုးအစားခွဲခြားရင် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိတယ် ကွ။ တစ်မျိုးက သူတို့ယောက်ျားပြောသမျှ မယုံကြည်ကြတဲ့ မိန်းမရယ်၊ နောက်တစ်မျိုးက တခြားယောက်ျားပြောသမျှ စကား မယုံကြည်ကြတဲ့မိန်းမတွေရယ်ပေါ့ကွာ”

တော်ပါပြီ

“မင်းကို ကလေးဆယ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒေါ်လာ တစ်သောင်းပေးမယ်ဆိုပါတော့၊ မင်း ဘယ်ဟာကိုရွေးမလဲ”

“ကလေးဆယ်ယောက်ကို ရွေးမှာပေါ့”

“ဘာဖြစ်လို့”

“ဒေါ်လာတစ်သောင်းရရင် နောက်ထပ် ထပ်ပြီးလျှင် ချင်နေဦးမှာမို့ပေါ့ကွ”

အချစ်စစ်စစ်

လူငယ် ။ ။ “အချစ်ရယ်၊ မင်းကိုတွေ့တဲ့အချိန်ကစပြီး ကိုယ့်
 မှာ မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင်၊ မအိပ်နိုင်...”
 မိန်းမပျို ။ ။ “ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”
 လူငယ် ။ ။ “ငွေမရှိလို့”

သူ့အတွေး ကိုယ့်အတွေး

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ဦး၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့
 သွားရောက်ခဲ့၍ အစားအသောက်စားနေစဉ်၌ အလွန်စွဲမက်
 စရာကောင်းသော သတို့သမီးအရံ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်မှ
 ကျွန်တော့်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့အကြည့်က ကျွန်တော့်
 ထံမှ မခွာသဖြင့် ကျွန်တော့်ဘဝင်စိတ်က ခေါင်ခိုက်သွား
 သည်။

သူငယ်ချင်းမင်္ဂလာမောင်နှံကို နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီးသည်
 နှင့် သူကလေးကို အပြုံးချင်းဖလှယ်ရန် အသင့်ပြင်ထား၍
 အနားသို့ တိုးသွားမိသည်။ သို့သော် သူက အရင် နှုတ်ခွန်း
 ဆက်သသည်မှာ “ဆရာ... ဆရာလည်စည်းက ရှန်ပိန်ခွက်
 ထဲကျနေတယ်” ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ရှက်လွန်း၍ သူ့အနားမှ
 အဝေးသို့ ပြေးထွက်ခဲ့ရပါတော့သည်။

စိန် သို့မဟုတ် စိမ်

ကျွန်တော့်အစ်ကိုနှင့် သူ့ချစ်သူတို့ လက်ထပ်ဖို့အရေးကို တိုင်ပင်ကြသည်။ အစ်ကိုက အကျဉ်းရုံးလက်ထပ်ချင်သည်။ သူ့ချစ်သူက ထုံးစံအတိုင်း လက်ထပ်ပွဲကို အကြီးအကျယ်လုပ်ချင်သည်။ အခြေအတင် အကြိတ်အနယ်ငြင်းခုံကြပြီး နောက်ဆုံးတော့ အစ်ကိုက အလျှော့ပေးလိုက်ရကာ ဤသို့ဆိုလေ၏။

“ဒီပွဲမှာ ကိုယ်က စိမ်ခေါ်မိပြီကိုး၊ ကြိုက်ရာလက်နက်ရွေးဖို့က မင်းရဲ့အခွင့်အရေးပဲလေ”

ဪ... ယောက်ျား... ယောက်ျား

စကော့လူမျိုး ချစ်သူစုံတွဲတစ်တွဲသည် ပန်းခြံခုံတန်းပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း အဝေးသို့ငေး၍ အတွေးနယ်ချဲ့နေကြသည်။ အတန်ကြာတွင်မှ မေက မောင့်ဘက်သို့လှည့်၍...

မေ ။ ။ “တွေးခ ပိုက်ဆံတစ်ဒေါ်လာပေးရမယ်နော်၊ ဒါပဲမောင်”

မောင် ။ ။ “ကိုယ်တွေးနေတာက မေများ မောင့်ကိုမွေးမွေးပေးရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲလို့”

မေသည် ရှက်ရှက်နှင့် မွေးမွေးပေးလိုက်ရသည်။ ထို့နောက် အတန်ကြာသောအခါ မေက မေးပြန်သည်။

မေ ။ ။ “ဒီတစ်ခါတွေးခ နောက်တစ်ခါဒေါ်လာနော်”
မောင် ။ ။ “ဒီတစ်ခါ မောင်တွေးတာက နည်းနည်းအရေးကြီးတယ် မေ”

မေ ။ ။ “ဘာများလဲမောင်ရယ်”
ရှက်သလိုမျက်နှာလေးနှင့်ဆိုသည်။

မောင် ။ ။ “မောင့်ကို မေက တစ်ဒေါ်လာပေးချိန်ကျပြီလို့ တွေးနေတာပါကွယ်”

ကျွန်သေးတယ်

ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး မဆုံဖြစ်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း ဟိုအကြောင်း သည် အကြောင်း ပြောဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်တော် ။ ။ “နေပါဦးကွ၊ မင်းအဘွားကြီး (ယောက္ခမ) ဆုံးသွားတယ်ဆို”

သူငယ်ချင်း ။ ။ “မင်းကလည်း ခုမှလာပြီး အိပ်မက်မက်နေတယ်၊ ဆုံးတာ တစ်လတောင်ကျော်သွားပြီ”

ကျွန်တော် ။ ။ “အေးကွာ... မင်းဃောက္ခမဆုံးတယ်လို့ တော့ ကြားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အလုပ်မအားတာနဲ့ မလာဖြစ်ဘူး၊ ငါမလာဖြစ်တာကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ”

သူငယ်ချင်း ။ ။ “ကိစ္စမရှိပါဘူးကွာ၊ ပြောနေရမယ့်လူမှ မဟုတ်တာ”

ကျွန်တော် ။ ။ “ရက်လည်တော့ ဘာကျွေးသလဲကွ”

သူငယ်ချင်း ။ ။ “မုန့်ဟင်းခါးပဲပေါ့ကွာ”

ကျွန်တော် ။ ။ “မစားလိုက်ရတာ နာတယ်ကွာ”

သူငယ်ချင်း၏ ပြန်ပြောစကားကြောင့် ကျွန်တော် ပြုံးစိစိဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သူငယ်ချင်းပြောလိုက်သည့်စကားမှာ...

“နောက်တစ်ခါကျမှ အဝစားပေတော့၊ အဘိုးကြီး ကျွန်သေးတယ်၊ ခု အိမ်မှာ အဘိုးကြီး နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်ကွ” ဟူ၏။

အသက်ရှည်ဆေး

အသက်ရာကျော်ရှည်သော အဘိုးထံသို့ မေးမြန်းခန်း
ဖြစ်လေသည်။

“အဘိုးရယ်... ဒီလောက်အသက်ရှည်ရှည်နေတာ
ဘယ်လိုစားသောက်နေထိုင်လို့ပါလဲခင်ဗျား”

“အသက်ရှည်ရှည်နေချင်ရင် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းရယ်၊
လှလှပပစီးဆင်းတဲ့ ရေတံခွန်ရယ်၊ နောက်ပြီး မိန်းမငယ်ငယ်
ချောချောတွေကို များများကြည့်ပေး၊ အဘိုးလည်း အဲဒီလို
ကျင့်သုံးလို့ပေါ့ကွ”

မိန်းမဟူ၍

စိန်ငှက်ရိုး၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဤသို့သည်း
ညူ၏။

“ကျုပ်မိန်းမကတော့ မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ၊ မနက်
မိုးလင်းလာရင် ရေဇွေးအိုးနဲ့အပြိုင် ဆူနေတော့တာပါပဲ”

အလိုရှိသည်

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကြော်ငြာ၊ မြေကောင်းမြေသန့်
ဧက ၄၀ ပိုင်သော လှပျိုကြီးက ထွန်စက်ပိုင် အမျိုးသမီးတစ်
ဦးနှင့် ရင်းနှီးလိုသည်။ လက်ထပ်ရန်အထိ ရည်ရွယ်သည်။
ထွန်စက်၏ဓာတ်ပုံကို ပေးပို့ပါ။

မယူတော့ပါ

ကမ္ဘာကျော် “လိုက်ဖ်” မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ်သည်
စာဖတ်သူတစ်ဦးထံမှ စာတစ်စောင် လက်ခံရရှိ၏။

‘မစ္စတာလုစ်ခင်ဗျား... လူကြီးမင်း၏မဂ္ဂဇင်းမှ လင်
မယားကွာရှင်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့်ဝတ္ထုကို မဖတ်ရခင်က
ကျွန်တော်၏ဇနီးသည်သည် အိမ်မှဆင်းသွားမည် တံကဲကဲလုပ်
နေခဲ့ပါသည်။ ယခု ကျွန်တော်နှင့် မပြတ်စဲတော့ဘဲ အတူဆက်
နေမည်ဟု ပြောလာပါသည်။ ကျေးဇူးပြု၍ မဂ္ဂဇင်းလစဉ်ယူ
သည့်စာရင်းမှ ကျွန်တော်နာမည်ကို ပယ်ဖျက်ပေးပါခင်ဗျား’

ယောက်ျားဆိုတာ

ကျွန်တော်တို့မြို့ကလေးတွင် အသက် ၈၀ ကျော်ရှိ ပြီဖြစ်သော ဘိုးဘိုးလူပျိုကြီးတစ်ယောက်ရှိသည်။ သူက ကလေးများကို ချစ်တတ်သည်။ ဘိုးဘိုးလူပျိုကြီးသည် ခြေခင်းလက်ခင်း သာယာသောနေ့များတွင် အိမ်အပြင်ထွက်၍ သူ့လှုပ်ကုလားထိုင်ပေါ်ထိုင်ရင်း သူ့အနားတွင် ဝိုင်းအုံနေသော ကလေးများအတွက် သစ်သားရုပ်ကလေးများ ထွင်းထုပေးတတ်သည်။

ကျွန်တော်က ဘိုးဘိုးလူပျိုကြီး ဘာလို့ မိန်းမ မရတာလဲဟု တွေးနေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့ ထိုအကြောင်း ဘိုးဘိုးလူပျိုကြီးကို မေးကြည့်လေသည်။

“ထိုအခါ ဘိုးဘိုးလူပျိုကြီးက...”

“ပြောပြရတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်က သစ်တောထဲ မြင်းစီးပြီး ကြာပွတ်လုပ်ဖို့ သစ်ကိုင်းလိုက်ရှာတဲ့လူလိုပဲဗျာ။ တောလမ်းတစ်လျှောက် ကြာပွတ်လုပ်ဖို့ အနေတော် သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းတွေ့လည်း ရှေ့လျှောက်၊ ဒီထက်ကောင်းတဲ့သစ်ကိုင်းတွေ့ဦးမှာပါလေနဲ့ သွားရင်းသွားရင်း တစ်တောလုံးသာ နဲ့သွားတယ် သစ်ကိုင်းမရလိုက်တဲ့ မြင်းစီးသမားလိုပါပဲဗျာ” ဟူ၏။

စမ်းသပ်၊ လေ့လာ

ဂျိုးနှင့် ဒေစီတို့ လက်ထပ်ရန် ပြင်ဆင်နေသည့် အချိန်တွင် ဒေစီသည် စည်းစနစ်ကျသော အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ဦး ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ကို စမ်းသပ်လေ့လာလို၍...

ဂျိုး ။ ။ “ဒေစီရေ... မင်းနဲ့ကိုယ် လက်ထပ်ပြီးရင် ကိုတို့ သုံးစွဲမယ့် အိုးခွက်ပန်းကန်တွေဟာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် အောင်ဆေးနိုင်ပါ့မလား?”

ဒေစီ ။ ။ “ဆေးနိုင်တာပေါ့ရှင်၊ ဩတ်... ဒါပေမဲ့ ဂျိုးက ကော ကိုယ်ဆေးကြောသန့်စင်ပေးတဲ့ ပန်းကန်အိုး ခွက်တွေကို ခြောက်သွေ့အောင် စနစ်တကျသုတ်နိုင် ပါ့မလား?”

မှတ်ချက်။ ။ သူတို့နှစ်ဦး လက်မထပ်ဖြစ်ကြတော့ပါ။

အချစ်ဟာသ ဟာသအချစ်များ

ဒါကြောင့်ကိုး

ကျွန်တော့်သားသည် စနေနေ့တစ်ည၌ အိမ်တွင် ပါတီ ပွဲတစ်ပွဲကျင်းပ၏။ ကျွန်တော်သည် ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်များ ၏ အစုအဝေးကို မနှစ်သက်ခဲ့သော်လည်း ထိုည၌မူ ယင်း ကလေးများနှင့်ပတ်သက်၍ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် စိတ်ကြည်နူးနေမိလေသည်။ ပါတီပွဲလာသူ ကလေးများက ကျွန်တော့်အား နုပျိုလန်းဆန်းကြောင်း (ကျွန်တော့်အသက် ၃၅ နှစ်ရှိပါပြီ) အေးဆေးတည်ငြိမ်မှုရှိကြောင်း ချီးမွမ်းပြောဆို ကြသည်။ ပါတီပွဲပြီးသွားသောအခါ ကျွန်တော်က သားဖြစ်သူ အား မင်းသူငယ်ချင်းများ ပြောတတ် ဆိုတတ်ကြောင်းနှင့် ကြည်နူးရကြောင်းပြောပြရာ သားကပြုံးပြီး “ဖေဖေကော အသက် ပြန်ငယ်မသွားဘူးလား” ဟု မေးသည်။ ကျွန်တော်က “အေး... ဟုတ်တယ်” ဟု ဖြေလိုက်ရာ သားဖြစ်သူက ထပ် ဆင့်ပြောလိုက်သည်မှာ...

“ဝမ်းသာပါတယ် ဖေဖေ၊ ဒါနဲ့ စကားမစပ် သားက ဖေဖေအသက် ငါးဆယ့်လေးနှစ်ရှိပြီလို့ သူတို့ကို ပြောထား တယ်” ဟူ၏။

စိန်ငှက်ရိုး

အရပ်သားရဲဒုက္ခ

အရပ်သား ။ ။ “ဟိုတန်းလျားအစွန်ခန်းက သူ့ယောက်ျားကို အမြဲတမ်း ဆဲဆိုနေတဲ့ အမျိုးသမီးကို ဆုံးမပေးစေချင်ပါတယ်”

ရပ်ကွက်လူကြီး။ ။ “အဲဒီအမျိုးသမီးက ဘယ်သူလဲဗျ”

အရပ်သား ။ ။ “ကျွန်တော့်ဇနီးပါခင်ဗျာ” ဟူ၏။

ညော်... ယောက်ျား... ယောက်ျား

လင်ဖြစ်သူသည် အိမ်ပြန်အရောက်တွင် အိမ်တံခါးသော့ခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၍ သူ၏ဇနီးပြန်အလာကို လှေကားထစ်တွင် ထိုင်စောင့်နေခဲ့လေသည်။ အချိန်အတော်ကြာသည်တိုင် သူ၏ဇနီးက မပေါ်လာချေ။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို မြင်မိသော အိမ်နီးချင်းအမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက ၎င်းတို့မိသားစုနှင့်အတူ ညစာ လာရောက် စားသောက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။ ထိုသူက ထိုအမျိုးသမီး၏ ဖိတ်ကြားချက်ကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာဖြင့် ငြင်းပယ်ပြီးနောက် ငြင်းပယ်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

“ကျုပ် နေသာထိုင်သာရှိပြီး မိုက်လည်းပြည့်သွားရင် ကျုပ် စိတ်ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်မိန်းမရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ ကောင်းကောင်းကြီး ဒေါသထွက်နေချင်တယ်” ဟူ၏။

အလုပ်ပေးပါတဲ့

သတင်းစာတစ်စောင်တွင် အလုပ်လက်မဲ့ လူတစ်ဦး
က အောက်ပါကြော်ငြာကို ထည့်လိုက်သည်။

အမျိုးသမီးများခင်ဗျား.....

ခင်ဗျားတို့လင်ယောက်ျားတွေ မလုပ်နိုင်တဲ့အလုပ်
ကို ကျွန်တော် နည်းနည်းတော့ လုပ်နိုင်ပါတယ်။

ပုံ - သစ္စာရှိသော ဝန်

ဟူ၏။

သန်စွမ်းမှု

“ငါ့ငယ်ငယ်တုန်းက အင်မတန်ကျန်းမာသန်စွမ်းခဲ့
တာပေါ့ကွ” ဟု အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော် လူကြီးတစ်ယောက်
က ပြော၏။

“အဘိုးပြောတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို
ဘယ်လို သက်သေ ပြနိုင်မလဲခင်ဗျား”

“ဟိုမှာမြင်ရတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးကို ကြည့်စမ်းပါ၊
ငါ ငယ်ငယ်ကတည်းက မ,ပြီးရွှေဖို့ ကြိုးစားတာ အခုထိ
မရွှေသေးဘူး ဟူ၏။

ဟုတ်ပါ

တိုးယခင်တုန်းက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် စစ်တပ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ယောက်ျားစစ်သားယောင်ဆောင်ကာ ရောနှောနေထိုင်လျက်ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ထိုသတင်းသည် တပ်တွင်း၌ တီးတိုး တီးတိုးနှင့် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။ ရဲဘော်များ အငြင်းအခန့်များလျက်ရှိကြသည်။

“တပ်ထဲမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ရဲဘော်ယောင်ဆောင်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ၊ အထက်အရာရှိတွေ သိမှာပေါ့”

“ဘယ်အရာရှိမှမသိဘူး ဆရာ၊ သိပ်အံ့ဩစရာကောင်းတာပဲ”

“တော်စမ်းပါကွာ၊ မင်းဟာ ယုတ္တိမရှိပါဘူး၊ ဘယ်ကမသိဘဲနေမလဲ၊ ရဲဘော်တစ်ယောက်ယောက်က ဖွင့်ပြောရင်ကောကွာ”

“အေးလေ... ဘယ်ရဲဘော်ကမှ ဖွင့်မပြောဘဲ ငြိမ်ငြိမ်တိတ်တိတ်လေးနေကြတော့ ဘယ်သူမှမသိဘူးပေါ့ကွာ၊ မင်းပဲ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်လေ” ဟူ၏။

သူ့အချစ်က

ဇနီး ။ ။ “ရှင်ဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရှင့်ပန်းချီကားတွေ ထဲမှာပဲ စိတ်ကို နှစ်မြုပ်နေတာပဲရှင်၊ ကျွန်မကို အရင်လို ချစ်ကောချစ်သေးရဲ့လား”

ယောက်ျား ။ ။ “ချစ်ပါတယ်ကွာ၊ မနေ့ကတောင် ပန်းချီကားတစ်ကားရေးရင်နဲ့ မင်းမျက်နှာကို မြင်ယောင်လိုက်သေးတယ်”

ဇနီး ။ ။ (ဝမ်းသာအားရဖြင့်) “ဟင်... ဟုတ်လား၊ အဲဒီပန်းချီကားက ကျွန်မရဲ့ပုံတူလားဟင်”

ယောက်ျား ။ ။ “မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ စဉ်အိုးကြီးတွေရဲ့ပုံပါ” ဟူ၏။

မလုပ်ပါနဲ့

ယောက်ျားပျိုတစ်ဦးက လက်ထပ်ရန် အချိန်ဆွဲ ဆိုင်း
ငုံလျက်ရှိသော ချစ်သူမိန်းမပျိုကို...

“ဒီမှာခင်... ကိုယ် ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ပြောလိုက်
တော့မယ်”

“ဘာများလဲမောင်”

“ခင်က ကိုယ့်ကို အခု လက်မထပ်ရင် ခင်ရဲ့ရှေ့မှာ
ကိုယ် သတ်သေလိုက်မယ်”

“အို... ဒီလိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့”

“ကိုယ့်ကို လက်ထပ်တော့မယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“အို... မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်လည်း သိရက်သားနဲ့၊
ခင်ရှေ့မှာသတ်သေရင် ခင်က ပျက်မြင်သက်သေဖြစ်နေမှာ
ပေါ့” ဟူ၏။

ရိုးသားပုံက

သင်္ဘောသားတစ်ယောက်သည် မယုံသင်္ဘောဖြစ်နေ
သော သူချစ်သူ မိန်းကလေးကို နားလည်သဘောပေါက်စေရန်
ကြိုးစားရှင်းပြနေသည်။

“ကိုယ်က ရိုးသားပါတယ် အချစ်ရယ်၊ ဆိပ်ကမ်း
တိုင်းမှာ ကိုယ့်အဖို့ ဇနီးတစ်ယောက်စီ မရှိပါဘူးကွယ်”

“ကျွန်မအနေနဲ့ ရှင်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံနိုင်ပါ
မလဲရှင်”

“ဆိပ်ကမ်းတိုင်းမှာ ဇနီးမရှိဘူးဆိုတာက ကိုယ့်အနေ
နဲ့ ဘယ်ဆိပ်ကမ်းတိုင်းကိုမှ မရောက်ခဲ့လို့ပါပဲကွယ်” ဟူ၏။

သမီးကိုပဲ ယူပါရစေ

ရစေ**
 ဂျိန်းက သူ့ရည်းစားဖခင်အား အရဲစွန့်ပြောလိုက်
 သည်။
 **နေပါဦးကွ... မင်း ငါ့မိန်းမနဲ့ အရင်တွေ့ပြီးပြီ
 လား**
 ဖခင်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဂျိန်းက...
 **ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် တွေ့ပြီးပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်
 ပါတယ် ဦးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦးသမီးကိုပဲကြိုက်လို့ပါ** ဟူ၏။

ချန်ပီယံတွေ

ကောင်လေးတစ်ယောက်က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လမ်းမှာ
 စောင့်၍ ကောင်မလေးကို ချစ်ရေးဆိုသည်။ ထိုကိစ္စအား
 စိတ်ရှုပ်လာသဖြင့် ကြံရာမရဖြစ်မိသောကြောင့်...
 **နင့်ကို တစ်ခုတော့ သတိပေးလိုက်မယ်၊ ငါ့အစ်ကို
 နဲ့တွေ့ရင် နင် မလွယ်ဘူး၊ ငါ့အစ်ကိုက လက်ဝှေ့ချန်ပီယံတစ်
 ယောက်ပဲ**
 ကောင်ကလေးက လန့်ဖျပ်မသွားဘဲ...
 **အခုလိုသတိပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ၊ ငါလည်း နင့်ကို
 ပြောဖို့မေ့နေတယ်၊ ငါက အပြေးချန်ပီယံလေ** ဟူ၏။

ချစ်ကာရန်

“အချစ်ရေ... ကျွန်မလေ သိပ်ကဗျာဆန်တဲ့ ကိတ် မုန့်တစ်လုံး ဖုတ်ပြီးသွားပြီ သိလား”

“ဟေ... ဒါဆိုရင် မောင့်ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က အချစ် ကဗျာအတွက် အမှိုက်ခြင်းလေး ဖြစ်ပေးမှာပေါ့ကွယ်” ဟူ၏။

တစ်ခါတစ်ရံတော့

ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ယောက်အိမ်သို့ သန်းခေါင်စာရင်း ဌာနမှ လူငယ်စာရေးများ ရောက်လာသည်။

“ကျွန်တော်တို့က သန်းခေါင်စာရင်းဌာနကပါ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့ပါလဲရှင်”

“ကျွန်တော်တို့ စာရင်းကောက်ဖို့ လာခဲ့ပါတယ်၊

တဆိတ်လောက် မေးတာလေးတွေ ဖြေပါခင်ဗျာ”

ထုံးစံအတိုင်း မိဘ၊ မျိုးရိုး၊ အသက်၊ ဂိုးကွယ်သည့်

ဘာသာ စသည်များကို မေးမြန်းရေးမှတ်ကြသည်။

“အိမ်ထောင်ကကောခင်ဗျာ”

“အိမ်ထောင်ပြုဖူးသမျှ အကုန်လုံး ပြောဖို့ လိုပါသေး သလားရှင်”

“ဟုတ်ကဲ့... အိမ်ထောင်ရှိရင်လည်းရှိတယ်၊ မရှိရင်

လည်း မရှိဘူးပေါ့”

“ဪ... ဪ... တစ်ခါတလေတော့ အိမ်ထောင် ရှိတတ်ပါတယ်ရှင်” ဟူ၏။

ချစ်... အကြံကောင်း

အိမ်ထောင်ပြုတော့မည့်လူတစ်ယောက်သည် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူနှင့် တိုင်ပင်သည်။

“ငါ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ သမီးနဲ့ ရည်းစားဖြစ်နေတယ်။ သူ့အဖေရဲ့ငွေတွေရအောင် သူ့သမီးနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရရင် ကောင်းမလား”

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ အကြံက...

“ငါတော့ ငွေကြေးအတွက် လက်ထပ်တာကို ဆန့်ကျင်တယ်။ လက်မထပ်ဘဲနဲ့ အဲဒီငွေတွေရအောင်ကြိုးစားတာ အကောင်းဆုံးပဲ” ဟူ၏။

ကြုံးဖူးလို့

တစ်ခါက ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်သည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု၌ သွားရောက်စားသောက်ပြီး ငွေရှင်းကာနီး၌ ပိုက်ဆံအိတ် အိမ်မှာမေ့နေသည်ကို သိရတော့သည်။

“ကျွန်တော့်ဇနီးသည်ကို ဒီမှာထားခဲ့ပါမယ်၊ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ပိုက်ဆံပြန်ယူလိုက်ပါဦးမယ်”

“ဟာ... မဖြစ်ဘူးခင်ဗျ၊ တခြားထားခဲ့စရာ မရှိတော့ဘူးလား၊ ဥပမာ နာရီတို့ဘာတို့ပေါ့ဗျာ”

“ခင်ဗျာ... ဇနီးသည်တစ်ယောက်လုံးထားခဲ့တာ၊ မလုံလောက်သေးဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ... အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ခါကလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ခွဲဖူးလို့ပါ” ဟူ၏။

စိတ်ညစ်လို့

တိုနီ ။ ။ “ဟေ့... မိုက်ကယ်၊ မင်းကြည့်ရတာ စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေတဲ့ပုံပဲ”

မိုက်ကယ် ။ ။ “ငါ့မိန်းမက ငါ့ကို ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်တိ
တိ စကားမပြောဘဲနေမယ်လို့ ပြောထားလို့
ကွ”

တိုနီ ။ ။ “ဪ... ဒါကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ
တာလား”

မိုက်ကယ် ။ ။ “မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ဒီနေ့ ရက်သုံးဆယ်ပြည့်
တဲ့နေ့ဖြစ်နေလို့ စိတ်ညစ်နေတာပါကွာ”
ဟူ၏။

မင်းပဲဖြေလေ

မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦး အိပ်မက်မက်၏။ အိပ်မက်
ထဲတွင် ရုပ်ရည်ချောမောလှပသော နတ်မင်းသားလေးတစ်ဦး
က အိပ်ရာပေါ်သို့ မိုးပေါ်မှဆင်းသက်လာပြီး မိန်းမပျိုလေး
အား တယုတယ ထွေးပိုက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မိန်းမပျိုလေးအား ပွေ့ချီကာ ပြတင်းပေါက်
မှဖြတ်၍ ကောင်းကင်ယံသို့ ပျံတက်ခဲ့ရာမှ တိမ်လွှာများ
အကြားတွင် ပျံဝဲနေခဲ့ပြန်သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မိုးကောင်းကင်တစ်နေရာရှိ ရဲတိုက်
ကြီးထဲသို့ ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် လျှောဆင်းခဲ့ကြသည်။
နတ်မင်းသားလေးက မိန်းမပျိုလေးအား ဖဲမွေ့ရာကြီး
ပေါ် အသာအယာချထားလိုက်၏။

“ရှင် ကျွန်မကို ဘာအကြံနဲ့ ဒီကိုခေါ်လာတာလဲ
ဟင်”

မိန်းမပျိုလေးက ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်သံလေးဖြင့် မေး
လိုက်သည်။ နတ်မင်းသားလေးက ပြန်ပြောလိုက်သည်မှာ...
“ဒါတော့ မင်းပဲဖြေလေ၊ အိပ်မက်က မင်းရဲ့အိပ်မက်
ပဲမဟုတ်လား” ဟူ၏။

လွယ်ပါတယ်

မိလုံနာသုဋ္ဌေးကြီးမှာ အသက် ၇၀ အရွယ်ရှိသော်လည်း အသက် ၂၀ သာရှိသော မိန်းမချောလေးကို လက်ထပ်ယူလိုက်သဖြင့် စိတ်ဝင်စားမိသွားကြသည်။

“တယ်စွဲပါလား၊ ငယ်ငယ်ချောချောမိန်းမကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ အရယူလိုက်တာလဲ”

“လွယ်ပါတယ်ဗျာ... ကျုပ်အသက် ကိုးဆယ့်ငါးနှစ်ရှိပြီလို့ တစ်ခွန်းတည်းပြောလိုက်ရုံပါပဲ” ဟူ၏။

သစ္စာရှင်များ

အမျိုးသမီး။ “သစ္စာမရှိတဲ့ ကျွန်မယောက်ျားနဲ့ ကွာရှင်းလိုပါတယ်”

ရှေ့နေ ။ “ခင်ဗျားတို့ဇာတ်လမ်းက သုံးပွင့်ဆိုင်ဇာတ်လမ်းလား”

အမျိုးသမီး။ “လေးပွင့်ဆိုင်ဇာတ်လမ်းပါ” ဟူ၏။

ပြန်လာခဲ့တော့မယ်

အမျိုးသမီးသတင်းဆောက်တစ်ဦးသည် တာဝန်ဖြင့် ခရီးရှည်ထွက်နေခဲ့ရာမှ လေဆိပ်တစ်ခုသို့ရောက်သော် သူ့ ယောက်ျား၏ အလုပ်တိုက်သို့ ဖုန်းဆက်လိုက်လေသည်။

“မစ္စတာဘလင့်ရိုပါသလားရှင်”

“မစ္စတာဘလင့် အပြင်ထွက်သွားပါတယ်၊ အခု စကားပြောတာ ဘယ်သူပါလဲရှင်”

“ကျွန်မ သူ့ရဲ့ဇနီးပါ”

“ဪ... ကျွန်မက မစ္စတာဘလင့်ရဲ့ အတွင်းရေး မှူးအမျိုးသမီးပါ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ်လောက်က ကျွန်မအလုပ် စဝင်တာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မစ္စတာဘလင့် ရဲ့ နေရေးထိုင်ရေး အဆင်ပြေပါသလားရှင်”

“အဆင်ပြေအောင် ကျွန်မ ဆောင်ရွက်ပေးပါတယ်၊ မစ္စတာဘလင့်က သူ့ရဲ့အိပ်ခန်းထဲက နှိုးစက်နာရီ နှိုးစက်မပေး လို့ ပြောလိုက်တာတောင် ကျွန်မ ကြည့်ပေးပါတယ်၊ အိပ်ခန်း ထဲက ခေါင်းအုံးတွေ၊ စောင်တွေကိုလည်း ကျွန်မ သပ်သပ် ရုပ်ရုပ် လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ပြီးတော့...”

“တော်ပါပြီရှင်... ကျွန်မ ခရီးဆက်မထွက်တော့ပါ သွား၊ မိရာလေယာဉ်နဲ့ အမြန်ဆုံးပြန်လာပါတော့မယ်” ဟူ၏။

အသုံးမပြုတော့ဘူး

“တမိုင်မိုင်နဲ့ ဖြစ်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ မင်းရဲ့ကောင်မလေးကို မင်းက ချစ်တဲ့အကြောင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ရောပေါ့”

“ကျွန်တော် ဖွင့်ပြောပြီးပြီ”

“ဖွင့်ပြောတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ သူက ခေါင်းညိတ်လား၊ ခေါင်းခါလား”

“ခေါင်းခါတယ်”

“အဲဒါ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်၊ မှတ်ထားကွ... မိန်းကလေးတစ်ယောက် ခေါင်းခါလိုက်ပြီဆိုရင် နောက်တစ်ကြိမ် ခေါင်းညိတ်ပြီဆိုတာ အသေအချာမှတ်ပေတော့၊ ဒါထက် မင်းက သူ့ကို ချစ်ရေးထပ်ပြီး မဆိုဘူးလား”

“ဆိုပါတယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ သူက ခေါင်းမခါတော့ဘူး”

“ဒီတော့ သူက ခေါင်းညိတ်လိုက်တာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“ခေါင်းမညိတ်ပါဘူး”

“ဟင်... ဒီလိုဆိုရင်”

“သူက ခေါင်းကို အသုံးမပြုဘူး၊ ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောလိုက်တယ်၊ ရှင် ကျွန်မကို ဆက်ပြီးမနှောင့်ယှက်နေပါနဲ့တဲ့ ဟူ၏။

အဖြေက

မိန်းမပျို ။ ။ “ကျွန်မကို ရှင် လက်ထပ်ချင်ပါတယ်ပြော
 တော့ ကျွန်မအဖေက မကြိုက်ဘူးဆိုတာ
 ရှင် ဘာဖြစ်လို့ပြောနိုင်သလဲ”

ယောက်ျားပျို ။ ။ “ကိုယ်က မင်းကိုမှမရရင် မနေနိုင်ပါဘူး၊
 သေရပါလိမ့်မယ်လို့ပြောတော့ မင်းအဖေက
 မသာစရိတ်ထုတ်ပေးတယ်လေ” ဟူ၏။

အော်ရဲရင်အော်ကြည့်

ယောက်ျားပျို တစ်ယောက်က သမီးပျိုတစ်ဦးအား
 ဇွတ်အတင်းဖက်နမ်းနေသည်ကို မိခင်လုပ်သူက တွေ့သွား
 လေ၏။

မိခင်လုပ်သူက ချောင်းဟန့်သံပေးလိုက်တော့မှ
 ယောက်ျားပျို ထွက်သွားလေသည်။

“ညည်းကောင်လေးက ညည်းကို ဖက်နမ်းတယ်
 မဟုတ်လားဟင်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်ရတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် မေမေ၊ သမီး လိမ်မပြောပါဘူး”

“ညည်းက သဘောတူပြီး ငြိမ်ခံနေတယ်ပေါ့၊ ဘာလို့
 မအော်သလဲ”

“သမီးက အော်မလိုလုပ်တော့ သူက ခြိမ်းခြောက် လို့ပါ”

“အလို... ဘယ်လိုခြိမ်းခြောက်သလဲ၊ ငါ့ကို မြန်မြန် ပြောစမ်း”

“အော်ဝံ့ရင် အော်စမ်းတဲ့၊ အော်လို့ရှိရင် နောက်ကို ဘယ်တော့မှမနမ်းတော့ဘူးတဲ့၊ အိမ်ကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မလာတော့ဘူးတဲ့” ဟူ၏။

ငယ်ဂုဏ်၊ ချောဂုဏ်

ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင်...

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ။ ။ “အခု လဆန်းရက်ကစပြီး ခင်ဗျားတို့ ဝယ်ယူဖြန့်ဖြူးရေးဌာနစိတ်က စာရေးတွေ အလုပ်ဆင်းတာ အချိန်မှန်လှချည်လား”

ကြီးကြပ်သူ ။ ။ “ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ”

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ။ ။ “ခါတိုင်းဆို အဲဒီဌာနစိတ်က စာရေးတွေ အလုပ်တက်ချိန် ဆင်းချိန် မမှန်မကန်ဖြစ်လွန်းလို့ ကျုပ်ကတောင် နှုတ်နဲ့ခေါ်ယူသတိပေးခဲ့ရတယ်လေ”

- (သူ) ။ ။ “ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုတော့ သူတို့ အလုပ် တက်ချိန်မှန်သွားကြပါပြီခင်ဗျာ”
- (ရှင်) ။ ။ “ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခင်ဗျား ထပ်ပြီးသတိ ပေးလိုက်လို့လား”
- (သူ) ။ ။ “မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ အခု လဆန်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ဝယ်ယူဖြန့်ဖြူးရေးဌာနစိတ် ကို တက္ကသိုလ်ကျောင်းထွက် စာရေးမ ငယ်ငယ်ချောချောတစ်ယောက် အလုပ် ဝင်လာလို့ပါ” ဟူ၏။

သူ့အနမ်းက

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ မင်းမျက်နှာမှာ အညိုအမည်း တွေနဲ့”

“သတို့သမီးကို နမ်းမိလို့ကွ”

“ဟာ...မင်္ဂလာပွဲတိုင်း သတို့သမီးနမ်းပြီး နှုတ်ဆက် တဲ့ခလေ့ဟာ အစဉ်အလာတစ်ခုပဲ”

“အေးကွာ... ငါက လက်ထပ်ပြီး သုံးနှစ်ကြာမှ နမ်းမိတာလေ” ဟူ၏။

စာကြွင်းသတိထား

လူပျိုကလေးတစ်ယောက် မိန်းမယူရန် ကြံခဲ့ရာမှ သူ့မိဘများထံသို့ အသိပေးတိုင်ပင်စာ ရေးလိုက်၏။

သူ့မိဘများက စာပြန်ခဲ့သည်မှာ...

“မင်း လက်ထပ်တော့မယ်ဆိုလို့ ငါတို့ ပြောမပြနိုင် လောက်အောင် ဝမ်းသာသွားတယ်။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝရဲ့ အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး ပျော်ရွှင်မှုခုတွေကို မင်း ခံစားရ တော့မယ်လေ။ ငါနဲ့ မင်းအမေရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ပြန်ကြည့် လိုက်တော့လည်း တကယ့်ကို ဂုဏ်ယူစရာကောင်းလောက် အောင် ဘက်ညီပြီး အဆင်ပြေ သာယာခဲ့တာတွေ့ရတယ်။ အဖက်ဖက်ကကြည့်ရင် မင်း လက်ထပ်တာ မှန်ပါတယ်။ မင်းတို့ကို တို့လင်မယားက ဆုမွန်ကောင်းတောင်းပေးလိုက် ပါတယ်။ မင်းဘဝတစ်သက် အပျော်ရွှင်ဆုံးနေတစ်နေ့ဖြစ်ပါစေ”

ပေပေဂျွန်း

စာကြွင်း။ ။ ခုပဲ ဒီစာရေးခိုင်းပြီး မင်း အမေ အခန်းအပြင် ထွက်သွားတယ်။ ဟေ့ကောင်... မိန်းမ မယူနဲ့၊ လူပျိုလုပ်နေဦး၊ ခွေးမသား။

ကြားမဝင်ပေမယ့်

“မင်းနဲ့ မင်းကောင်မလေး ခွာပြဲသွားတဲ့ကိစ္စမှာ သူ့ အဖေကြီးက ကြားဝင်လိုလား”

“ကြားကတော့ မဝင်ပါဘူး၊ နောက်ကနေ ကန်လွတ် လိုက်လို့ပါ” ဟူ၏။

အဆင်ပြေလွန်းလို့

“သူငယ်ချင်း ရော်ဂျာ၊ မှိုင်လှချည်လား၊ နိုင်ငံခြား သွားအလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်မပြေလို့လား”

“အဆင်ပြေပါတယ်၊ ငါ့မိန်းမအတွက် ခံစားနေရ လို့ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ငါက နိုင်ငံခြားရောက်ရင် နေ့တိုင်း စာရေးဖို့မှာထားခဲ့တာ၊ သူက ရေးတော့ရေးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ စာပို့သမားနဲ့ သူလိုက်တယ်လေ” ဟူ၏။

သူ့စိတ်ကူးက

ကျွန်မနှင့် ခင်ပွန်းလောင်းတို့သည် လက်ထပ်သည့် ချီးတော်သို့သွား၍ လက်ထပ်စာချုပ် ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကျွန်မ၏ တစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရင်ခုန်ဖွယ်ရာ ချစ်သက်သေ များဖြင့် ပြည့်နေပါသည်။ ကျွန်မတို့နှစ်ဦးသား လက်မှတ် ရေးထိုးပြီး သောအခါ ကျွန်မအနေဖြင့် ရှေ့ဆက် နှစ်ဦးသား ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ကမ္ဘာသစ်ကလေး တည်ဆောက်ဖို့ စိတ်ကူးယဉ်နေမိပါသည်။

ကျွန်မ ခင်ပွန်းမှာလည်း ဤအတွေးများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်ဟု ထင်ကာ ကျွန်မက သူ့မျက်လုံးကို ချစ်မဝနိုင်သော အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်နေမိပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ခင်ပွန်းသည်က ရုတ်တရက် စာရေးကြီးဘက်သို့လှည့်၍ ဤသို့ပြောလိုက်သည်ကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသထွက်မိပါသည်။ သူ့အပြောမှာ...

‘ဒီမှာ ရောက်နေတုန်း တစ်လက်စတည်း ကျွန်တော့်ခွေးရဲ့ လိုင်စင်ကိုရော လဲနိုင်မိလား’ ဟူ၏။

ချွေးမလောင်း၏ ကောင်းကွက်များ

ချွေးမလောင်းကို သားဖြစ်သူက သူ့မိဘများအိမ်သို့ ဆွေငြိမ်းပြ ခေါ်လာသည်။ အဖေဖြစ်သူက ချွေးမလောင်းကို ကြည့်ပြီး သားအနီးသို့ကပ်ကာ တိုးတိုးပြော၏။ “သားရ... ဒါလောက်ညှဲတဲ့မိန်းကလေးကို ဖေဖေ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးပေါင်တွာ၊ မျက်စိတွေကလည်းစောင်း၊ သွားတွေကလည်း ပုလဲတစ်လုံး ရွဲတစ်လုံး၊ အသားကလည်း နက်မှောင်...”

ဤတွင် သားဖြစ်သူက တိုးတိုးပြောသည်မှာ “ဖေဖေ တိုးတိုးပြောစရာမလိုပါဘူး၊ ကျယ်ကျယ်သာပြောပါနဲ့ သူက နားလည်း သိပ်လေးနေပါတယ်” ဟူ၏။

စိတ်တူကိုယ်တူ

“မင်းမိန်းမနဲ့ မင်း စိတ်သဘောတည်း ဖြစ်ဖူးသလား

ကွ”

“အေး... တစ်ခါတော့ ဖြစ်ဖူးတယ်၊ အိမ်မီးလောင် တုန်းက တို့နှစ်ယောက်လုံး မတိုင်ပင်ဘဲနဲ့ တစ်ချိန်တည်း မှာပဲ တံခါးပေါက်ရောက်အောင် ပြေးခဲ့ကြဖူးတယ်ကွ”

မိန်းမဆိုတာက

ငိုက်ပျိုရေးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသား နှစ်ဦး စကား ဤသို့ပြောမိကြ၏။

“တောက်... မိန်းမတွေနဲ့ တွဲလုပ်ရတာ အဆင်မပြေဘူး။ သူတို့ကို ယောက်ျားလိုခိုင်းရင် သူတို့က ညည်းပြတယ်” တစ်ယောက်က ပြန်ပြော၏။

“ဟကောင်ရ... မိန်းမပဲ၊ မိန်းမလိုဆက်ဆံရမှာပေါ့။”

“မိန်းမလို ဆက်ဆံပြန်တော့လည်း သူတို့က ကိုယ့်လို ပြန်ခိုင်းပြန်ရော” ဟူ၏။

ခြားနားချက်

အမေရိကန်မလေးနှင့် ပြင်သစ်မလေးတို့ အချစ် အကြောင်း ဆွေးနွေးနေကြ၏။

“ထို ပြင်သစ်ငှက်တွေက အချစ်ရေးမှာ အထူးနား တယ် ဆိုရမလားပဲကွ” ဟု ပြင်သစ်မလေးက အစချီ၍...

“သူတို့က လက်ကလေးတွေကို အရင်မွှေးမွှေးပေး ယယ်၊ ပြီးရင် ပခုံးလေးကို ဖွဖွလေးနမ်းမယ်၊ ဒီနောက်မှ လည်ဂုတ်ကို အသာလေး...”

“စကားမဆုံးခင် အမေရိကန်မလေးက ကြားဖြတ် ပြီး...”

“အေး... အဲဒီအချိန်မှာ တို့အမေရိကန်ငှက်တွေက တော့ သူ့ရည်းစားနဲ့ ဟန်နီးမွန်းထွက်ရာက ပြန်တောင် ရောက် လောက်ပြီကွ” ဟူ၏။

မင်းဆီကတစ်ဆင့်

အလုပ်တိုက်တစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံသည် ဆူညံမြည်ဟည်းလျက်ရှိသည်။ ချစ် စရာကောင်းသော စာရေးမကလေးတစ်ဦးသည် ကနွဲကလျနှင့် ထိုင်ရာမှ ထပြုး တယ်လီဖုန်းစကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင် ကာ စကားပြောနေသည်။

“ဆရာ... တယ်လီဖုန်းက လာနေတယ်”

“ဘယ်ကလဲဟေ့”

“ဆရာအမျိုးသမီးဆီကပါ။ သူက ဆရာ့ကို မွှေးမွှေး ပေးချင်လို့တဲ့”

“အိုကွာ... ငါ အလုပ်တွေ သိပ်များနေတယ်၊ မင်း ပဲ ခဏလောက် လက်ခံထားလိုက်စမ်းပါ။ ထမင်းစားရန် ရောက်မှ ငါ မင်းဆီကတစ်ဆင့် ယူတော့မယ်” ဟူ၏။

ဘယ်ဖြစ်မလဲ

ရုံးသွားရန် ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်နေသော ယောက်ျားဖြစ်သူအား မယားဖြစ်သူက တိုးတိုးလေးပြောပြနေသည်။

“အစ်ကို့ရေ... မကြာခင်က ပြောင်းလာတဲ့ ဟိုဘက်ခန်းက လင်မယားက တစ်မျိုးကြီးပဲနော်”

“ဘာတစ်မျိုးကြီးလဲကွ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဟင့်အင်းကွယ်... ပြောရမှာ ရှက်စရာကြီးပဲ”

“ဘာလဲ... ပြောစမ်းပါ”

“အမျိုးသားကလေး အလုပ်သွားကာနီးတိုင်း သူမိန်းမကို အားရပါးရ ဖက်ဖက်နမ်းသွားတယ်”

ယောက်ျားဖြစ်သူက...

“ငါက ဘာများပြောမှာလဲလို့ကွာ”

ယောက်ျားက စိတ်မဝင်စားတော့သဖြင့် သူ၏အပေါ်အင်္ကျီကို ဆွဲယူဝတ်နေသည်။ မယားလုပ်သူက ပြုံးစေ့စေ့ဖြင့် ဆက်၍ပြောပြန်သည်။

“အစ်ကို့ကို မေးစရာတစ်ခုရှိတယ်”

“ကဲ... ဘာမေးရမှာလဲ၊ မေး... ရုံးချိန်နီးနေပြီ”

“အစ်ကိုကော ဘာဖြစ်လို့ အဲသလို နမ်းမသွားတလဲလို့”

“ဘယ်ဖြစ်မလဲကွာ၊ မဟုတ်တာ”

“ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲရှင်၊ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟ... အဲဒါ ငါ့မယားမှမဟုတ်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်

နမ်းရမှာလဲ” ဟူ၏။

တူ့တူလာပြီ

အပေါ်ထပ်မှ မိခင်ဖြစ်သူက မှောင်နေသော ဧည့်ခန်း ထဲတွင် ဧည့်သည်ကောင်မလေးနှင့်အတူ ထိုင်နေသော သား ဖြစ်သူထံ လာတွေ့ပြီး...

“မင်း ဒီမှာ ဘာလို့ထိုင်နေတာလဲ”

“ဒီလိုပါပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ အမေရဲ့”

“ဟင်းနော်... မင်း တစ်နေ့တခြား မင်းအဖေနဲ့တူ တူလာပြီ၊ ဟင်း... ဟင်း... ဟူ၏။

ကျွန်မတို့ မင်္ဂလာဆောင်သည့်နေ့က ဧည့်ခံပွဲအသွား တွင် ခင်ပွန်းလောင်းဖြစ်သူအား ညင်သာစွာဖြင့်...

“မောင့်အမေနဲ့ အဖေတို့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ခင် ကြင်နာကြပုံကတော့ စံပြုလောက်ပါပေတယ် မောင်ရယ်၊ အိမ်ထောင်သက် ဒီလောက်ရှည်ကြာလာတာတောင် ကြင်နာ မှု မလျော့ကြသေးဘူး၊ မိုးလင်းတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မောင့်အဖေ က အမေ့အိပ်ရာဆီ ကော်ဖီပူပူနွေးနွေးကလေး ယူယူလာပေး တယ်၊ မောင်တို့မျိုးရိုးက အခုလိုပဲ အစဉ်အလာကောင်းလေး တွေကို ထိန်းသိမ်းနေတာပဲလားဟင်” ဟု မြောဆိုလိုက်ရာ ကျွန်မခင်ပွန်း အသစ်စက်စက်ကြီးမှ ပြန်ဖြေလိုက်သည်မှာ...

“သေချာတာပေါ့ အချစ်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်က အမေမျိုးရိုး အစဉ်အလာကို လိုက်တယ်” ဟူ၏။

ကောန္တတော့

ဖခင်တစ်ယောက်သည် သူ၏ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် သမီးငယ်လေးအား မျက်မှောက်ခေတ်သစ်၌ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ မှုများ လျှော့ပါးလာနေကြောင်း စကားစပ်မိရာမှ...

“ဖေဖေတို့ သမီးအရွယ်တုန်းကများဆိုရင် မိန်းကလေးတွေများ သိပ်ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပြီး ရှက်စရာရှိရင်လည်း သိပ် ရှက်တတ်လိုက်တာ။ သူတို့မျက်နှာကလေးတွေ ရဲခနဲ ရဲခနဲကို ဖြစ်ဖြစ်သွားတာပဲ” ဟု ပြောဆိုမိရာ သမီးဖြစ်သူ ပြန်ပြောလိုက်ပုံမှာ...

“ကောန္တတော့ ကောန္တပဲ၊ အဲဒီတုန်းက ဖေဖေ ကောင်မလေးတွေကို ဘာသွားပြောမှန်းမှ မသိတာ” ဟူ၏။

ထူးခြားမှုက

“နာမည်ကျော် ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦးနဲ့ လက်ထပ်ပြီး တွဲဖောက်ပိုင်း ထူးခြားမှုကို ပြောပြနိုင်ပါသလားခင်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့... ပြောပြနိုင်ပါတယ်ရှင်၊ သူက ဓာတ်ပုံအမှောင်ခန်းထဲမှာ တစ်ညလုံးလိုလိုပါပဲ၊ ကျွန်မကလည်း အပြင်ဘက်မှာ တစ်ယောက်တည်းပါပဲ၊ အဲဒါပါပဲရှင်၊ ထူးခြားမှု အဲဒါပါပဲ” ဟူ၏။

